

Dziennik Urzędowy L 336

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

21 grudnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1225/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. ustalające na lata 2011 i 2012 uprawnienia do połowów dla statków UE dotyczące stad niektórych gatunków ryb głębinowych 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1226/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1227/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1055/2008 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie kryteriów jakości i sprawozdawczości jakościowej w dziedzinie statystyki bilansu płatniczego 15
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1228/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej 17
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1229/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 22

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/787/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla 24
- ★ Decyzja Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylecia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB 30

2010/789/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 listopada 2010 r. dotycząca pomocy na koszty usunięcia i zniszczenia zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim (Pomoc państwa C 1/10 – Belgia) (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7263)..... 43

2010/790/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. dotycząca dostosowania współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 sierpnia 2009 r., 1 września 2009 r., 1 października 2009 r., 1 listopada 2009 r., 1 grudnia 2009 r. i 1 stycznia 2010 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w krajach trzecich 50

2010/791/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2010 r. zawierająca wykaz produktów, o których mowa w pkt III.1 akapit drugi w załączniku XII do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8434) 55

2010/792/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2010 r. przedłużająca okres przejściowy dotyczący nabywania gruntów rolnych na Węgrzech ⁽¹⁾ 60

2010/793/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję 2005/1/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Republice Czeskiej w odniesieniu do prezentacji takich tusz (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9187)..... 62

WYTYCZNE

2010/794/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 13 grudnia 2010 r. zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2010/30) 63

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1225/2010

z dnia 13 grudnia 2010 r.

ustalające na lata 2011 i 2012 uprawnienia do połowów dla statków UE dotyczące stad niektórych gatunków ryb głębinowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu Rada, na wniosek Komisji, ma przyjąć środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ nakłada wymóg ustanowienia – biorąc pod uwagę dostępne opinie naukowe, techniczne i ekonomiczne, a w szczególności sprawozdania przygotowane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) – środków regulujących dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenia działalności połowowej w sposób zrównoważony.
- (3) Obowiązkiem Rady jest przyjęcie środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów w podziale na łowiska lub grupy łowisk, w tym, w stosownych przypadkach, pewnych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Uprawnienia do połowów należy rozdzielić między państwa członkowskie w taki sposób, żeby zapewnić każdemu z państw członkowskich względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska i należy uwzględnić cele wspólnej polityki rybołówstwa ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002.
- (4) Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych – z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-ekonomicznych oraz przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania sektorów rybołówstwa – jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności

opinii Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury oraz właściwych regionalnych komitetów doradczych.

- (5) Uprawnienia do połowów powinny być zgodne z międzynarodowymi umowami i zasadami, takimi jak porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z 1995 roku⁽²⁾ oraz szczegółowe zasady zarządzania określone w międzynarodowych wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) dotyczących zarządzania połowami dalekomorskimi z 2008 roku, zgodnie z którymi, w szczególności, organ regulacyjny powinien zachować większą ostrożność w przypadkach, gdy informacje są niepewne, nierzetelne lub niepełne. Brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być wykorzystywany jako powód odroczenia lub zaniechania podjęcia środków ochrony i zarządzania.
- (6) Najnowsze opinie naukowe Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES)⁽³⁾ oraz STECF⁽⁴⁾ wskazują, że większość stad głębinowych poławia się w sposób niezrównoważony i że w celu zapewnienia zrównoważonych połowów należy ograniczyć uprawnienia do połowów dotyczące tych stad aż do chwili, gdy ich liczebność wykaże tendencję wzrostową. Ponadto ICES stwierdziła również, że nie należy zezwalać na ukierunkowane połowy gardłosza atlantyckiego.
- (7) Jeżeli chodzi o rekiny głębinowe, główne gatunki handlowe uznaje się za przetrzebione, w związku z czym nie należy prowadzić ukierunkowanych połowów tych gatunków. Do chwili ustalenia – za pomocą projektów w zakresie selektywności i innych środków technicznych – ilości nieuniknionych przyłowów, nie należy zezwalać na wyładunki przyłowów.

⁽²⁾ Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 16).

⁽³⁾ Sprawozdanie komitetu doradczego ICES dotyczące stad powszechnie rozprzestrzenionych i stad migrujących, księga 9, czerwiec 2010 r.

⁽⁴⁾ Sprawozdania naukowo-techniczne Wspólnego Centrum Badawczego, przegląd opinii naukowych dotyczących roku 2011, część 2, lipiec 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

- (8) Uprawnienia do połowów dotyczące gatunków głębinowych, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych⁽¹⁾ są ustalane co dwa lata. Wyjątek stanowią jednak stada argentyńskie wielkiej i główne łowisko molwy niebieskiej, w przypadku których uprawnienia do połowów zależą od wyniku corocznych negocjacji z Norwegią. Uprawnienia do połowów dotyczące tych stad ustala się zatem w innym właściwym corocznym rozporządzeniu ustalającym uprawnienia do połowów.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami⁽²⁾, muszą zostać określone stada podlegające różnym środkom, o których mowa w tym rozporządzeniu.
- (10) Aby rybakom unijnym zapewnić środki utrzymania należy otworzyć te łowiska w dniu 1 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustala na lata 2011 i 2012 roczne uprawnienia do połowów stad niektórych gatunków ryb głębinowych dostępne dla statków UE na wodach UE oraz niektórych wodach poza terytorium UE, na których konieczne są limity połowowe.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- a) „statek UE” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- b) „wody UE” oznaczają wody podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;
- c) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza ilość ryb, która może zostać odłowiona i wyładowana co roku w ramach każdego stada;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;

- e) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji żadnego z państw.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

- a) obszary ICES określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych⁽³⁾;
- b) obszary CECAF (środkowo-wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych⁽⁴⁾.

Artykuł 3

TAC i przydziały

TAC dla gatunków głębinowych poławianych przez statki UE na wodach UE i niektórych wodach poza terytorium UE, przydział tych TAC pomiędzy państwa członkowskie oraz warunki funkcjonalnie z nimi związane, w stosownych przypadkach, określono w załączniku.

Artykuł 4

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

Przydział uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie przewidziany w załączniku odbywa się bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na mocy art. 37 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽⁵⁾ lub na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽⁶⁾;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) ilości zatrzymanych na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- e) odliczeń dokonywanych na mocy art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

*Artykuł 5***Związek z rozporządzeniem (WE) nr 847/96**

Do celów rozporządzenia (WE) nr 847/96 wszystkie kwoty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uznaje się za kwoty analityczne.

*Artykuł 6***Warunki wyładunku połowu i przyłowu**

Ryby pochodzące ze stad, dla których niniejsze rozporządzenie ustala uprawnienia do połowów, są zatrzymywane na burcie lub wyładowane jedynie wówczas, gdy zostały złowione przez statki państwa członkowskiego dysponującego niewykorzystaną kwotą.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

K. PEETERS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

O ile nie postanowiono inaczej, odniesienia do obszarów połowowych oznaczają odniesienia do obszarów ICES.

CZĘŚĆ 1

Definicja gatunków i grup gatunków

1. W wykazie zamieszczonym w części 2 niniejszego załącznika stada ryb określa się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Rekiny głębinowe znajdują się jednak na początku tego wykazu. Do celów niniejszego rozporządzenia poniżej podano tabelę z nazwami zwyczajowymi i ich łacińskimi odpowiednikami:

Nazwa zwyczajowa	Nazwa naukowa
Pałasz czarny	<i>Aphanopus carbo</i>
Beryksy	<i>Beryx</i> spp.
Buławik czarny	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Gardłosz atlantycki	<i>Hoplostethus atlanticus</i>
Molwa niebieska	<i>Molva dypterygia</i>
Morlesz bogar	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Widlaki	<i>Phycis</i> spp.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „rekiny głębinowe” oznaczają następujący wykaz gatunków:

Nazwa zwyczajowa	Nazwa naukowa
Rekiny z rodzaju <i>Apristurus</i>	<i>Apristurus</i> spp.
Chlamida	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Kewaczo	<i>Centrophorus granulosus</i>
Koleń czerwony	<i>Centrophorus squamosus</i>
Koleń iberyjski	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Koleń długonosy	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Rekinek czarny	<i>Centrosyllium fabricii</i>
Koleń kolcobrody	<i>Deania calcea</i>
Liksa	<i>Dalatias licha</i>
Koleń długopłetwy	<i>Etmopterus princeps</i>
Kolczak czarny	<i>Etmopterus spinax</i>
Piłogon	<i>Galeus melastomus</i>
brak polskiej nazwy	<i>Galeus murinus</i>
Sześcioszpar	<i>Hexanchus griseus</i>
Kolcoskór	<i>Oxyrinotus paradoxus</i>
brak polskiej nazwy	<i>Scymnodon ringens</i>
Rekin polarny	<i>Somniosus microcephalus</i>

CZĘŚĆ 2

Roczne uprawnienia do połowów mające zastosowanie w odniesieniu do do statków UE w obszarach, w których istnieją TAC, w podziale na gatunki i obszary (w tonach wagi w relacji pełnej)

Gatunek: Rekiny głębinowe		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII, VIII oraz IX (DWS/56789-)	
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012	
Niemcy	0	0	
Estonia	0	0	
Irlandia	0	0	
Hiszpania	0	0	
Francja	0	0	
Litwa	0	0	
Polska	0	0	
Portugalia	0	0	
Zjednoczone Królestwo	0	0	
UE	0	0	
TAC	0	0	

⁽¹⁾ Przyłowy są dozwolone do wielkości nieprzekraczającej 3 % kwoty na 2009 r.:

Jako odniesienie: kwoty na 2009 r.:

Niemcy	20
Estonia	1
Irlandia	55
Hiszpania	93
Francja	339
Litwa	1
Polska	1
Portugalia	127
Zjednoczone Królestwo	187

Gatunek: Rekiny głębinowe		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru X (DWS/10-)	
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012	
Portugalia	0	0	
UE	0	0	
TAC	0	0	

⁽¹⁾ Przyłowy są dozwolone do wielkości nieprzekraczającej 3 % kwoty na 2009 r.:

Jako odniesienie: kwoty na 2009 r.:

Portugalia	10
------------	----

Gatunek: Rekiny głębinowe oraz <i>Deania hystricosa</i> i <i>Deania profundorum</i>		Obszar: Wody międzynarodowe obszaru XII (DWS/12-)
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012
Irlandia	0	0
Hiszpania	0	0
Francja	0	0
Zjednoczone Królestwo	0	0
UE	0	0
TAC	0	0

⁽¹⁾ Przyłowy są dozwolone do wielkości nieprzekraczającej 3 % kwoty na 2009 r.:
Jako odniesienie: kwoty na 2009 r.:

Irlandia	1
Hiszpania	17
Francja	6
Zjednoczone Królestwo	1

Gatunek: Pałasz czarny <i>Aphanopus carbo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I, II, III oraz IV (BSF/1234-)
Rok	2011	2012
Niemcy	4	3
Francja	4	3
Zjednoczone Królestwo	4	3
UE	12	9
TAC	12	9

Gatunek: Pałasz czarny <i>Aphanopus carbo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII oraz XII (BSF/56712-)
Rok	2011	2012
Niemcy	27	25
Estonia	13	12
Irlandia	67	62
Hiszpania	134	124
Francja	1 884	1 743
Łotwa	88	81
Litwa	1	1
Polska	1	1
Zjednoczone Królestwo	134	124
Inne ⁽¹⁾	7	6
UE	2 356	2 179
TAC	2 356	2 179

⁽¹⁾ Wyłącznie przyłowy. W ramach tej kwoty nie jest dozwolony żaden rodzaj ukierunkowanych połowów.

Gatunek: Palasz czarny <i>Aphanopus carbo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII, IX oraz X (BSF/8910-)
Rok	2011	2012
Hiszpania	11	11
Francja	26	26
Portugalia	3 311	3 311
UE	3 348	3 348
TAC	3 348	3 348

Gatunek: Palasz czarny <i>Aphanopus carbo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe CECAF 34.1.2. (BSF/C3412-)
Rok	2011	2012
Portugalia	4 071	3 867
UE	4 071	3 867
TAC	4 071	3 867

Gatunek: Beryksy <i>Beryx spp.</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII oraz XIV (ALF/3X14-)
Rok	2011	2012
Irlandia	10	10
Hiszpania	74	74
Francja	20	20
Portugalia	214	214
Zjednoczone Królestwo	10	10
UE	328	328
TAC	328	328

Gatunek: Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I, II oraz IV (RNG/124-)
Rok	2011	2012
Dania	2	1
Niemcy	2	1
Francja	9	10
Zjednoczone Królestwo	2	1
UE	15	13
TAC	15	13

Gatunek: Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru III (RNG/03-) ⁽¹⁾
Rok	2011	2012
Dania	804	804
Niemcy	5	5
Szwecja	41	41
UE	850	850
TAC	850	850

⁽¹⁾ Nie prowadzi się ukierunkowanych połowów buławika czarnego w obszarze ICES IIIa w oczekiwaniu na konsultacje między UE a Norwegią.

Gatunek: Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, VI, VII (RNG/5B67)
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾
Niemcy	5	5
Estonia	43	38
Irlandia	190	165
Hiszpania	48	41
Francja	2 409	2 096
Litwa	55	48
Polska	28	25
Zjednoczone Królestwo	141	123
Inne ⁽²⁾	5	5
UE	2 924	2 546
TAC	2 924	2 546

⁽¹⁾ Nie więcej niż 8 % każdej kwoty może być poławiane na wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VII, IX, X, XII, i XIV.

⁽²⁾ Wyłącznie przyłowy. W ramach tej kwoty nie jest dozwolony żaden rodzaj ukierunkowanych połowów.

Gatunek: Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII, IX, X, XII oraz XIV (RNG/8X14-)
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾
Niemcy	30	26
Irlandia	6	6
Hiszpania	3 286	2 857
Francja	151	132
Łotwa	53	46
Litwa	6	6
Polska	1 028	864
Zjednoczone Królestwo	13	12
UE	4 573	3 979
TAC	4 573	3 979

⁽¹⁾ Nie więcej niż 8 % każdej kwoty może być poławiane na wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów Vb, VI, VII.

Gatunek: Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru VI (ORY/06-)	
Rok	2011	2012	
Irlandia	0	0	
Hiszpania	0	0	
Francja	0	0	
Zjednoczone Królestwo	0	0	
UE	0	0	
TAC	0	0	

Gatunek: Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru VII (ORY/07-)	
Rok	2011	2012	
Irlandia	0	0	
Hiszpania	0	0	
Francja	0	0	
Zjednoczone Królestwo	0	0	
Inne	0	0	
UE	0	0	
TAC	0	0	

Gatunek: Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII oraz XIV (ORY/1CX14C)	
Rok	2011	2012	
Irlandia	0	0	
Hiszpania	0	0	
Francja	0	0	
Portugalia	0	0	
Zjednoczone Królestwo	0	0	
UE	0	0	
TAC	0	0	

Gatunek: Molwa niebieska <i>Molva dypterygia</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów II oraz IV (BLI/24-)	
Rok	2011	2012	
Dania	4	4	
Niemcy	4	4	
Irlandia	4	4	
Francja	25	25	

Gatunek: Molwa niebieska <i>Molva dypterygia</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów II oraz IV (BLI/24-)	
Zjednoczone Królestwo	15	15	
Inne ⁽¹⁾	4	4	
UE	56	56	
TAC	56	56	

⁽¹⁾ Wyłącznie przyłowy. W ramach tej kwoty nie jest dozwolony żaden rodzaj ukierunkowanych połowów.

Gatunek: Molwa niebieska <i>Molva dypterygia</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru III (BLI/03-)	
Rok	2011	2012	
Dania	4	3	
Niemcy	2	2	
Szwecja	4	3	
UE	10	8	
TAC	10	8	

Gatunek: Morlesz bogar <i>Pagellus bogaraveo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VI, VII oraz VIII (SBR/678-)	
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾	
Irlandia	6	6	
Hiszpania	172	172	
Francja	9	9	
Zjednoczone Królestwo	22	22	
Inne ⁽²⁾	6	6	
UE	215	215	
TAC	215	215	

⁽¹⁾ Należy przestrzegać minimalnego rozmiaru ryb przeznaczonych do wyładunku, który wynosi 35 cm (długość całkowita). Jednak 15 % wyładowanych ryb może mieć minimalny rozmiar do wyładunku wynoszący co najmniej 30 cm (długość całkowita).

⁽²⁾ Wyłącznie przyłowy. W ramach tej kwoty nie jest dozwolony żaden rodzaj ukierunkowanych połowów.

Gatunek: Morlesz bogar <i>Pagellus bogaraveo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru IX (SBR/09-)	
Rok	2011 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2012 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Hiszpania	614	614	
Portugalia	166	166	
UE	780	780	
TAC	780	780	

⁽¹⁾ Należy przestrzegać minimalnego rozmiaru ryb przeznaczonych do wyładunku, który wynosi 35 cm (długość całkowita). Jednak 15 % wyładowanych ryb może mieć minimalny rozmiar do wyładunku wynoszący co najmniej 30 cm (długość całkowita).

⁽²⁾ Nie więcej niż 8 % każdej kwoty może być poławiane na wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VI, VII i VIII.

Gatunek: Morlesz bogar <i>Pagellus bogaraveo</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru X (SBR/10-)
Rok	2011	2012
Hiszpania	10	10
Portugalia	1 116	1 116
Zjednoczone Królestwo	0	10
UE	1 136	1 136
TAC	1 136	1 136

Gatunek: Widlaki <i>Phycis spp.</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I, II, III oraz IV (GFB/1234-)
Rok	2011	2012
Niemcy	9	9
Francja	9	9
Zjednoczone Królestwo	13	13
UE	31	31
TAC	31	31

Gatunek: Widlaki <i>Phycis spp.</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII (GFB/567-)
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾
Niemcy	10	10
Irlandia	260	260
Hiszpania	588	588
Francja	356	356
Zjednoczone Królestwo	814	814
UE	2 028	2 028
TAC	2 028	2 028

⁽¹⁾ Nie więcej niż 8 % każdej kwoty może być poławiane na wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VIII i IX.

Gatunek: Widlaki <i>Phycis spp.</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII oraz IX (GFB/89-)
Rok	2011 ⁽¹⁾	2012 ⁽¹⁾
Hiszpania	242	242
Francja	15	15
Portugalia	10	10
UE	267	267
TAC	267	267

⁽¹⁾ Nie więcej niż 8 % każdej kwoty może być poławiane na wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów V, VI, VII.

Gatunek: Widlaki <i>Phycis</i> spp.		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów X oraz XII (GFB/1012-)	
Rok	2011	2012	
Francja	9	9	
Portugalia	36	36	
Zjednoczone Królestwo	9	9	
UE	54	54	
TAC	54	54	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1226/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 zawiera listę właściwych organów, którym powierzone zostały konkretne zadania związane z wykonaniem tego rozporządzenia.

(2) W związku z wnioskiem Estonii należy wprowadzić zmiany w informacjach dotyczących właściwych organów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 wprowadza się następujące zmiany:

Informacje w sekcji Estonia otrzymują brzmienie:

„ESTONIA

Eesti Välisministeerium

Rahvusvaheliste organisatsioonide ja julgeolekupiitika osakond

Relvastus- ja strateegilise kauba kontrolli büroo

Islandi väljak 1

15049 Tallinn

Eesti

Tel: +372 6377200

Faks: +372 6377288

E-mail: stratkom@mfa.ee”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1227/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1055/2008 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie kryteriów jakości i sprawozdawczości jakościowej w dziedzinie statystyki bilansu płatniczego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 184/2005 określono wspólne zasady systematycznego sporządzania wspólnotowej statystyki bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1055/2008 ⁽²⁾ ustalono wspólne kryteria jakości oraz częstotliwość sprawozdań dotyczących jakości w dziedzinie statystyki bilansu płatniczego.
- (3) Należy dostosować wspólne kryteria jakości oraz częstotliwość sprawozdań dotyczących jakości w dziedzinie statystyki bilansu płatniczego w celu odzwierciedlenia kryteriów jakości określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ⁽³⁾ w sprawie statystyki europejskiej.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1055/2008.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bilansu Płatniczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1055/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przedkładają swoje sprawozdania dotyczące jakości najpóźniej do dnia 31 maja każdego roku.”;

2) załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 23.⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 28.10.2008, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

ZAŁĄCZNIK

1. Wprowadzenie

Sprawozdanie dotyczące jakości zawiera zarówno jakościowe, jak i ilościowe wskaźniki jakości. Komisja (Eurostat) przedstawia wyniki tych wskaźników ilościowych dla każdego państwa członkowskiego, obliczone na podstawie dostarczonych danych. Państwa członkowskie analizują i omawiają te wyniki w świetle własnych metod gromadzenia danych.

2. Harmonogram

- Co roku przed końcem pierwszego kwartału Komisja (Eurostat) przedstawia państwom członkowskim projekty sprawozdań dotyczących jakości, opracowane na podstawie danych przesłanych w poprzednim roku, częściowo wypełnione, w szczególności – ilościowymi wskaźnikami i innymi danymi dostępnymi Komisji (Eurostatowi).
- W ciągu dwóch miesięcy od otrzymania częściowo wypełnionego sprawozdania dotyczącego jakości i najpóźniej do dnia 31 maja każdego roku państwa członkowskie dostarczają Komisji (Eurostatowi) uzupełnione sprawozdania dotyczące jakości.

3. Kryteria jakości

Sprawozdanie dotyczące jakości zawiera wskaźniki ilościowe i jakościowe obejmujące wszystkie kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1228/2010**z dnia 15 grudnia 2010 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Nomenklaturę scaloną („CN”) na potrzeby Wspólnej Taryfy Celnej, statystyk handlu zagranicznego Unii oraz innych obszarów polityki Unii dotyczących przywozu i wywozu towarów.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych⁽²⁾ stosuje się w przypadkach, w których opodatkowanie nie jest uzasadnione.
- (3) Uwzględniając szczególny charakter niektórych przepływów towarów wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 1186/2009, w pewnych okolicznościach wydaje się właściwe, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne związane ze zgłaszaniem takich przepływów poprzez nadanie im określonego kodu CN. Przypadki takie mają miejsce zwłaszcza wtedy, gdy klasyfikacja każdego rodzaju towarów objętych przewozem w celu sporządzenia zgłoszenia celnego wymagałaby nakładu pracy oraz kosztów niewspółmiernych do potencjalnych korzyści.
- (4) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu

zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1982/2004 z dnia 18 listopada 2004 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między państwami członkowskimi i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1901/2000 oraz (EWG) nr 3590/92⁽⁴⁾ umożliwiając państwom członkowskim stosowanie uproszczonego systemu kodowania niektórych towarów w statystykach dotyczących handlu z krajami spoza UE i handlu wewnątrzunijnego.

- (5) W rozporządzeniach tych przewidziano szczególne kody towarów, które należy stosować w specjalnych warunkach. Aby zapewnić przejrzystość oraz w celach informacyjnych kody te należy wymienić w CN.
- (6) W związku z powyższym do CN należy dodać dział 99.
- (7) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 10.2.2010, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 19.11.2004, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w spisie treści, część druga, sekcja XXI, dział 99, zwrot „(Zarezerwowane do specjalnego użytku przez właściwe organy wspólnotowe)” otrzymuje brzmienie: „Specjalne kody Nomenklatury scalonej”;
- 2) w części drugiej, sekcja XXI, między końcem działu 98 a częścią trzecią, dodaje się „Dział 99” w brzmieniu:

„DZIAŁ 99

SPECJALNE KODY NOMENKLATURY SCALONEJ

Poddział I

Kody Nomenklatury scalonej dla niektórych szczególnych przepływów towarów

(Przywóz lub wywóz)

Uwagi dodatkowe:

1. Przepisy niniejszego poddziału mają zastosowanie wyłącznie do przepływu wymienionych w nim towarów.

Towary te objęte są odpowiednią podpozycją, jeżeli spełnione są warunki i wymogi określone w tej podpozycji i we wszelkich innych rozporządzeniach, które mają zastosowanie. Opis tych towarów musi być wystarczająco dokładny, aby umożliwić ich identyfikację.

Państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o niestosowaniu przepisów niniejszego poddziału, jeżeli w grę wchodzi należność celne przywózowe i inne opłaty.

2. Przepisy niniejszego poddziału nie mają zastosowania do handlu towarami między państwami członkowskimi.
3. Przywożone lub wywożone towary, które określono w rozporządzeniu (WE) nr 1186/2009 i w odniesieniu do których nie udzielono zwolnienia z należności celnych przywózowych lub wywózowych, nie są objęte niniejszym poddziałem.

Przepływy obejmujące towary, które podlegają jakimkolwiek zakazom lub ograniczeniom, są również wykluczone z niniejszego poddziału.

Kod CN	Opis:	Uwaga
1	2	3
9905 00 00	Określone towary, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1186/2009 (przywóz i wywóz): — Mienie osobiste należące do osób fizycznych przenoszących swoje miejsce zamieszkania	(¹)
9919 00 00	— Następujące towary, inne niż towary wymienione powyżej: — Wyprawa ślubna i majątek ruchomy gospodarstwa domowego należące do osoby przenoszącej swoje miejsce zamieszkania w związku z zawarciem przez nią związku małżeńskiego; mienie osobiste nabyte w drodze dziedziczenia — Wyposażenie ucznia, materiały szkolne i inny podobny majątek ruchomy gospodarstwa domowego — Trumny zawierające zwłoki, urny z prochami zmarłych oraz ozdobne artykuły pogrzebowe — Towary przeznaczone dla organizacji charytatywnych lub dobroczynnych oraz towary na rzecz ofiar katastrof	(¹) (¹) (¹) (¹) (¹)
(¹) Przy przywozie objęcie niniejszą podpozycją i zwolnienie z należności celnych przywózowych podlega warunkom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1186/2009.		

Poddział II

Kody statystyczne dla niektórych szczególnych przepływów towarów

Uwagi dodatkowe:

1. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1982/2004 z dnia 18 listopada 2004 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między państwami członkowskimi i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1901/2000 oraz (EWG) nr 3590/92 ⁽²⁾ umożliwiają państwom członkowskim stosowanie uproszczonego systemu kodowania niektórych towarów w statystykach dotyczących handlu z krajami spoza UE i handlu wewnątrzunijnego.
2. Kody ustanowione w niniejszym poddziale podlegają warunkom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 113/2010 i w rozporządzeniu (WE) nr 1982/2004.

Kod	Opis:
1	2
9930	Zaopatrzenie statków i statków powietrznych:
9930 24 00	— Towary objęte działami CN od 1do 24
9930 27 00	— Towary objęte działem 27 CN
9930 99 00	— Towary klasyfikowane gdzie indziej
9931	Towary dostarczane do instalacji morskich dla załogi lub towary niezbędne do działania silników, maszyn i innego sprzętu na instalacjach morskich:
9931 24 00	— Towary objęte działami CN od 1do 24
9931 27 00	— Towary objęte działem 27 CN
9931 99 00	— Towary klasyfikowane gdzie indziej
9950 00 00	Kod stosowany wyłącznie w handlu towarami między państwami członkowskimi w odniesieniu do jednostkowych transakcji, których wartość nie przekracza 200 EUR i w niektórych przypadkach w celu zgłaszania pozostałych produktów

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 10.2.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 19.11.2004, s. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1229/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	71,2
	EG	88,4
	MA	47,9
	TR	114,5
	ZZ	80,5
0707 00 05	EG	140,2
	JO	158,2
	TR	78,6
	ZZ	125,7
0709 90 70	MA	79,0
	TR	95,8
	ZZ	87,4
0805 10 20	AR	43,0
	BR	41,5
	MA	65,0
	PE	58,9
	TR	55,8
	UY	48,7
	ZA	44,7
	ZZ	51,1
0805 20 10	MA	68,3
	ZZ	68,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	61,3
	IL	71,6
	TR	70,0
	ZZ	67,6
0805 50 10	AR	49,2
	TR	51,4
	UY	49,2
	ZZ	49,9
0808 10 80	AR	74,9
	CA	110,7
	CL	84,2
	CN	83,7
	MK	29,3
	NZ	74,9
	US	110,7
	ZA	124,1
	ZZ	86,6
0808 20 50	CN	76,6
	US	86,2
	ZZ	81,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1230/2010**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1184/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 330 z 15.12.2010, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 21 grudnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	64,20	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	64,20	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	64,20	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	64,20	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	59,68	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	59,68	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	59,68	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,60	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 10 grudnia 2010 r.

w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla

(2010/787/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 107 ust. 3 lit. e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego ⁽²⁾ traci moc z dniem 31 grudnia 2010 r.
- (2) Niewielki udział dotowanego węgla w ogólnym koszyku energetycznym nie uzasadnia dalszego utrzymywania takich dotacji w celu zabezpieczenia dostaw energii w Unii.
- (3) Polityka unijna promująca odnawialne źródła energii oraz zrównoważoną i bezpieczną gospodarkę niskoemisyjną nie uzasadnia nieograniczonego w czasie wsparcia dla niekonkurencyjnych kopalń węgla. Pomoc w ramach kategorii pomocy dopuszczonych rozporządzeniem (WE) nr 1407/2002 nie powinna być zatem kontynuowana bezterminowo.
- (4) Jednak przy braku sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa, w odniesieniu do węgla zastosowanie mają wyłącznie ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa. W związku z powyższym niekonkurencyjne kopalnie węgla, korzystające obecnie z pomocy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1407/2002, mogą nie kwalifikować się już do otrzymywania pomocy i konieczne może być ich zamknięcie.
- (5) Bez uszczerbku dla ogólnych przepisów dotyczących pomocy państwa, państwa członkowskie powinny być w stanie przyjąć środki łagodzące społeczne i regionalne konsekwencje zamknięcia tych kopalń, tzn. środki umożliwiające należyte zakończenie działalności

w ramach nieodwołalnego planu zamknięcia lub sfinansowanie kosztów nadzwyczajnych, w szczególności odziedziczonych zobowiązań.

- (6) Niniejsza decyzja oznacza dla sektora węgla przejście od stosowania sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa na stosowanie ogólnych przepisów dotyczących pomocy państwa, które mają zastosowanie do wszystkich sektorów.
- (7) Aby ograniczyć zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym wynikające z udzielania pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla, tego rodzaju pomoc powinna być stopniowo ograniczana i obejmować jedynie jednostki produkcyjne węgla, które planuje się nieodwołalnie zamknąć.
- (8) Aby ograniczyć oddziaływanie na środowisko, jakie wywiera produkcja węgla przez jednostki produkcyjne węgla, na których zamknięcie udzielana jest pomoc, państwa członkowskie, powinny przyjąć plan odpowiednich środków, na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.
- (9) Przedsiębiorstwa powinny być uprawnione do pomocy na pokrycie kosztów, które zgodnie ze zwykłymi zasadami rachunkowości nie dotyczą bezpośrednio kosztów produkcji. Taka pomoc jest przeznaczona na pokrycie kosztów nadzwyczajnych, które powstają w związku z zamknięciem jednostek produkcyjnych węgla. Aby uniknąć nieuprawnionego korzystania z takiej pomocy przez przedsiębiorstwa zamykające tylko część swoich jednostek produkcyjnych, przedmiotowe przedsiębiorstwa powinny prowadzić oddzielną księgowość dla każdej ze swoich jednostek produkcyjnych węgla.
- (10) W celu realizacji swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji Komisja powinna zapewnić ustanowienie, utrzymanie i przestrzeganie normalnych warunków konkurencji. W szczególności w odniesieniu do rynku energii elektrycznej, pomoc dla przemysłu węglowego nie powinna wpływać na wybór źródeł energii pierwotnej przez producentów energii elektrycznej. W związku z tym ceny i ilości węgla powinny być swobodnie uzgadniane pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 listopada 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, s. 1.

- (11) Stosowanie niniejszej decyzji nie powinno wykluczać możliwości uznania pomocy dla przemysłu węglowego za zgodną z zasadami rynku wewnętrznego z innych przyczyn. W tym kontekście inne przepisy szczególne, w szczególności przepisy dotyczące pomocy w dziedzinie badań naukowych, rozwoju i innowacji, pomocy w dziedzinie ochrony środowiska i pomocy w dziedzinie działalności szkoleniowej mają nadal zastosowanie w ramach limitów maksymalnej intensywności pomocy, chyba że przepisy te stanowią inaczej.
- (12) Komisja powinna oceniać środki zgłoszone jej na podstawie niniejszej decyzji i podejmować decyzje zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁾.
- (13) Aby uniknąć przerwy między okresem stosowania środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1407/2002 a okresem stosowania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od 1 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „węgiel” oznacza wysokiej-, średniej- i niskiej klasy węgiel kategorii A i B, w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ ⁽²⁾;
- b) „zamknięcie” oznacza trwałe zaprzestanie produkcji i sprzedaży węgla;
- c) „plan zamknięcia” oznacza plan opracowany przez państwo członkowskie, przewidujący działania, których skutkiem ma być ostateczne zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla;
- d) „jednostka produkcyjna węgla” oznacza podziemne lub odkrywkowe miejsce wydobycia węgla i powiązaną infrastrukturę, zdolne do produkowania węgla surowego niezależnie od innych części przedsiębiorstwa;
- e) „rok produkcyjny węgla” oznacza rok kalendarzowy lub inny dwunastomiesięczny okres, stosowany jako okres odniesienia dla umów w przemyśle węglowym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Międzynarodowy system kodyfikacji węgla wysokiej klasy i średniej klasy (1998); Międzynarodowa klasyfikacja węgla w złożach (1998) i Międzynarodowy system klasyfikacji węgla niskiej klasy (1999).

- f) „koszty produkcji” oznaczają całkowite koszty związane z bieżącą produkcją, w tym z działaniami górniczymi, działaniami dotyczącymi przerobu węgla, w szczególności ze wzbogacaniem na mokro, klasyfikacją i sortowaniem oraz transportem do miejsca użytkowania, normalną amortyzacją i odsetki od pożyczonego kapitału naliczone na warunkach rynkowych;
- g) „bieżące straty produkcyjne” oznaczają dodatnią różnicę pomiędzy kosztem produkcji węgla a ceną sprzedaży w miejscu użytkowania, swobodnie uzgodnioną pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

ROZDZIAŁ 2

ZGODNOŚĆ POMOCY

Artykuł 2

Zasada

1. W kontekście zamknięcia niekonkurencyjnych kopalń pomoc dla przemysłu węglowego może zostać uznana za zgodną z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, jeśli jest zgodna z przepisami niniejszej decyzji.

2. Pomoc może pokrywać wyłącznie koszty związane z węglem do produkcji energii elektrycznej, skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, produkcji koksu i opalania pieców hutniczych w przemyśle stalowym, w przypadku gdy takie zastosowanie ma miejsce w Unii.

Artykuł 3

Pomoc na zamknięcie

1. Pomoc dla przedsiębiorstwa przeznaczona konkretnie na pokrycie bieżących strat produkcyjnych jednostki produkcyjnej węgla może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym jedynie, gdy spełnia następujące warunki:

- a) działalność odnośnych jednostek produkcyjnych węgla musi stanowić część planu zamknięcia, którego termin przypada najpóźniej na dzień 31 grudnia 2018 r.;
- b) odnośne jednostki produkcyjne węgla muszą zostać ostatecznie zamknięte zgodnie z planem zamknięcia;
- c) zgłoszona pomoc nie może przekraczać różnicy między przewidywanymi kosztami produkcji a przewidywanymi przychodami za dany rok produkcyjny węgla. Pomoc faktycznie wypłacona musi podlegać corocznej korekcie w oparciu o rzeczywiste koszty i przychody, najpóźniej do końca roku produkcyjnego węgla następującego po roku, na który pomoc została przyznana;

- d) kwota pomocy na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może powodować, że ceny węgla unijnego w punkcie użytkowania będą niższe niż ceny węgla podobnej jakości z państw trzecich;
- e) odnośne jednostki produkcyjne węgla prowadziły działalność w dniu 31 grudnia 2009 r.;
- f) całkowita kwota pomocy na zamknięcie przyznanej przez państwo członkowskie musi mieć tendencję malejącą, przy czym obniżka musi wynosić: do końca roku 2013 - nie mniej niż 25 %, do końca roku 2015 - nie mniej niż 40 %, do końca roku 2016 - nie mniej niż 60 %, a do końca roku 2017 - nie mniej niż 75 % w stosunku do pomocy przyznanej w roku 2011;
- g) całkowita kwota pomocy na zamknięcie dla przemysłu węglowego danego państwa członkowskiego nie może przekraczać, dla żadnego roku po roku 2010, kwoty pomocy przyznanej przez to państwo członkowskie i zatwierdzonej przez Komisję zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1407/2002 na rok 2010;
- h) państwo członkowskie musi przedstawić plan podjęcia działań na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, mających na celu złagodzenie oddziaływania na środowisko produkcji węgla przez jednostkę produkcyjną węgla, na której zamknięcie udzielana jest pomoc na mocy niniejszego artykułu.

2. Włączenie środków stanowiących pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu do planu, o którym mowa w ust. 1 lit. h), nie narusza obowiązku zgłoszenia i zasady zawieszenia, które obowiązują państwa członkowskie w odniesieniu do takich środków na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu, ani nie wpływa na ocenę zgodności takich środków z rynkiem wewnętrznym.

3. Jeśli jednostki produkcyjne węgla, którym przyznano pomoc zgodnie z ust. 1, nie zostaną zamknięte w terminie określonym w planie zamknięcia zatwierdzonym przez Komisję, odnośne państwo członkowskie musi odzyskać wszelką przyznaną pomoc w odniesieniu do całego okresu objętego planem zamknięcia.

Artykuł 4

Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych

1. Pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwom, które prowadzą lub prowadziły działalność związaną z produkcją węgla, w celu umożliwienia im pokrycia kosztów powstających lub powstałych w wyniku zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla, które to koszty nie są związane z bieżącą produkcją, może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że wypłacana kwota nie przekracza tych kosztów. Taka pomoc może być wykorzystana na pokrycie:

- a) kosztów poniesionych lub rezerw dokonanych przez przedsiębiorstwa, które przeprowadzają lub przeprowadziły

zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla, w tym przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na zamknięcie;

- b) kosztów poniesionych przez kilka przedsiębiorstw.

2. Kategorie kosztów, których dotyczy ust. 1, są określone w załączniku. Ust. 1 nie ma zastosowania do kosztów wynikających z braku zgodności z przepisami o ochronie środowiska.

Artykuł 5

Kumulacja

1. Maksymalna kwota pomocy dopuszczonej na mocy niniejszej decyzji ma zastosowanie niezależnie od tego, czy pomoc jest finansowana w całości przez państwa członkowskie, czy jest częściowo finansowana ze środków Unii.

2. Pomoc dopuszczona na mocy niniejszej decyzji nie może być łączona z inną pomocą państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu ani z innymi formami finansowania unijnego odnoszącymi się do tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeśli tego rodzaju nakładanie się prowadzi do tego, że kwota pomocy jest wyższa niż kwota dopuszczona na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Oddzielna księgowość

Całość pomocy otrzymanej przez przedsiębiorstwa jest wykazywana w rachunkach zysków i strat jako oddzielna pozycja przychodów, w odróżnieniu od przychodów ze sprzedaży. Przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na podstawie niniejszej decyzji i nadal prowadzące działalność handlową lub działające po zamknięciu niektórych lub wszystkich swoich jednostek produkcyjnych węgla prowadzą precyzyjną i oddzielną księgowość dla każdej jednostki produkcyjnej i dla każdego rodzaju działalności gospodarczej niezwiązanej z wydobywaniem węgla. Pomocą przyznaną na mocy niniejszej decyzji zarządza się w sposób uniemożliwiający przekazanie jej innym jednostkom produkcyjnym węgla, które nie są objęte planem zamknięcia, lub na rzecz innych rodzajów działalności tego samego przedsiębiorstwa.

ROZDZIAŁ 3

PROCEDURY

Artykuł 7

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Oprócz rozporządzenia (WE) nr 659/1999 pomoc, o której mowa w niniejszej decyzji, podlega przepisom szczególnym zawartym w ust. 2-6.

2. Państwa członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc na zamknięcie, o której mowa w art. 3, zgłaszają Komisji plan zamknięcia odnośnych jednostek produkcyjnych węgla. Plan zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wskazanie jednostek produkcyjnych węgla;

- b) rzeczywiste lub szacunkowe koszty produkcji dla każdej jednostki produkcyjnej węgla na rok produkcyjny węgla;
- c) szacunkową produkcję, na rok produkcyjny węgla, jednostek produkcyjnych węgla objętych planem zamknięcia;
- d) szacunkową kwotę pomocy na zamknięcie przypadającą na rok produkcyjny węgla.

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany planu zamknięcia.

4. Państwa członkowskie zgłaszają wszelką pomoc, jaką zamierzają przyznać na rzecz przemysłu węglowego na mocy niniejszej decyzji w danym roku produkcyjnym węgla. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich szczegółowych informacji istotnych dla obliczenia przewidywanych kosztów produkcji i ich związku z planami zamknięcia zgłoszonymi Komisji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie informują Komisję o kwotach i o sposobie wyliczenia pomocy faktycznie wypłaconej w danym roku produkcyjnym węgla najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu danego roku. W przypadku korekt kwot początkowo wypłaconych podczas danego roku produkcyjnego węgla państwa członkowskie informują Komisję o tym fakcie przed końcem kolejnego roku produkcji węgla.

6. Zgłaszając pomoc zgodnie z art. 3 i 4 oraz informując Komisję o faktycznie wypłaconej pomocy, państwa członkow-

skie przekazują Komisji wszelkie informacje potrzebne jej do sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy niniejszej decyzji.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Środki wykonawcze

Komisja podejmuje wszelkie działania niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji. W ramach ograniczeń określonych w niniejszej decyzji Komisja może określić wspólne ramy przekazywania informacji, o których mowa w art. 7.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsza decyzja traci moc dnia 31 grudnia 2027 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

V. VAN QUICKENBORNE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DEFINICJE KOSZTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

1. Koszty poniesione i rezerwy na koszty dokonane wyłącznie przez przedsiębiorstwa, które zamknęły lub zamykają jednostki produkcyjne węgla

Wyłącznie następujące kategorie kosztów i tylko jeśli wynikają z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla:

- a) koszty wypłat świadczeń socjalnych, wynikające z przejścia na emerytury pracowników przed osiągnięciem przewidzianego w prawie wieku emerytalnego;
- b) inne wydatki nadzwyczajne na pracowników, którzy stracili lub tracą pracę;
- c) wypłata emerytur i świadczeń, poza systemem ustawowym, pracownikom, którzy stracili lub tracą pracę oraz pracownikom uprawnionym do takich wypłat przed zamknięciem kopalni;
- d) koszt pokrywany przez przedsiębiorstwo na przekwalifikowanie pracowników, aby pomóc im znaleźć pracę poza przemysłem węglowym, w szczególności koszty szkolenia;
- e) dostawa darmowego węgla dla pracowników, którzy stracili lub tracą pracę i dla pracowników uprawnionych do takich dostaw przed zamknięciem kopalni, lub ekwiwalent pieniężny;
- f) pozostałe koszty wynikające z przepisów administracyjnych, prawnych lub podatkowych specyficznych dla przemysłu węglowego;
- g) dodatkowe podziemne prace zabezpieczające, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
- h) szkody górnicze, o ile zostały one spowodowane przez jednostki produkcyjne węgla, które zostały zamknięte lub są zamykane;
- i) wszystkie należycie uzasadnione koszty związane z rekultywacją byłych terenów kopalń węgla, w tym:
 - koszty wynikające z opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawę wody i odprowadzanie ścieków,
 - inne koszty wynikające z dostaw wody i odprowadzania ścieków;
- j) pozostałe koszty ubezpieczenia zdrowotnego byłych górników;
- k) koszty związane z rozwiązaniem lub zmianą bieżących umów (o maksymalnej wartości równej sześciomiesięcznej produkcji);
- l) nadzwyczajna rzeczystwa amortyzacja, pod warunkiem że wynika z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
- m) koszty rekultywacji powierzchni ziemi.

Wzrost wartości gruntów należy odliczyć od kosztów kwalifikowalnych w kategoriach kosztów wymienionych w lit. g), h), i) i m).

2. Koszty poniesione i rezerwy na koszty dokonane przez kilka przedsiębiorstw

Wyłącznie następujące kategorie kosztów:

- a) wzrost składek, poza systemem ustawowym, na pokrycie kosztów ubezpieczenia społecznego jako skutek spadku liczby wpłacających, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
 - b) wydatki na zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
 - c) wzrost opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i odprowadzanie ścieków, pod warunkiem że wzrost ten wynika z ograniczenia produkcji węgla stanowiącej podstawę do nakładania opłat, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla.
-

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB**z dnia 20 grudnia 2010 r.****w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przyjęcia w dniu 31 marca 2008 r. przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 1807 (2008) („rezolucja RB ONZ nr 1807 (2008)”) Rada przyjęła w dniu 14 maja 2008 r. wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 1 grudnia 2010 r. Komitet ds. Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1533 (2004)”) wprowadził zmiany w wykazie osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.
- (3) Procedura zmiany załącznika do niniejszej decyzji powinna obejmować informowanie wskazanych osób i podmiotów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby mogły przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę lub podmiot.
- (4) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (5) Niniejsza decyzja jest także w pełni zgodna ze zobowiązaniami państw członkowskich w ramach Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.
- (6) Wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB należy w związku z tym uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.
- (7) Środki wykonawcze Unii określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 889/2005 z dnia 13 czerwca 2005 r. wprowadzającym niektóre środki ograniczające w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającym niektóre

szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych są zakazane niezależnie od tego, czy zostały zapoczątkowane na terytoriach państw członkowskich czy też nie.

2. Zakazane jest również:

- a) przyznawanie, sprzedawanie, dostarczanie lub przekazywanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK;
- b) zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub na potrzeby przyznania, sprzedaży, dostarczania lub transferu związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, pośrednio lub bezpośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK.

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania pomocy technicznej, finansowania, świadczenia usług pośrednictwa i innych usług związanych z uzbrojeniem i podobnym sprzętem, mających wyłącznie stanowić wsparcie misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w DRK (MONUC) lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę misję;

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 15.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

b) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do DRK przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiertelnościowym sprzętem.

2. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu lub świadczenie usług lub szkolenie techniczne i pomoc techniczna, o których mowa w ust. 1, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

3. Państwa członkowskie powiadamiają z wyprzedzeniem Komitet ds. Sankcji ustanowiony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji) o wszelkich dostawach do DRK uzbrojenia i podobnego sprzętu i o zapewnianiu pomocy technicznej, finansowania, świadczeniu usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi w DRK innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W takich powiadomieniach podawane są wszelkie istotne informacje, obejmujące w odpowiednich przypadkach użytkownika końcowego, proponowaną datę dostawy oraz trasę przesyłek.

4. Państwa członkowskie rozpatrują indywidualnie każdy przypadek dostawy na mocy ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego⁽¹⁾. Państwa członkowskie żądają zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwko nadużywaniu zezwoleń udzielonych na mocy ust. 2 i w stosownych przypadkach zapewniają możliwość odesłania dostarczonego uzbrojenia i podobnego sprzętu.

Artykuł 3

Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakładane są na następujące osoby oraz, w stosownych przypadkach, podmioty wskazane przez Komitet ds. Sankcji:

— osoby lub podmioty naruszające embargo na broń i podobne środki, o których mowa w art. 1,

— przywódców politycznych i wojskowych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK utrudniających rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tych ugrupowań,

— przywódców politycznych i wojskowych milicji kongijskich otrzymujących wsparcie spoza DRK utrudniających swoim członkom rozbrojenie, demobilizację i reintegrację,

— działających w DRK przywódców politycznych i wojskowych, którzy rekrutują lub wykorzystują dzieci w konfliktach zbrojnych, naruszając odnośne przepisy prawa międzynarodowego,

— działające w DRK osoby, które dopuszczają się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom i kobietom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń,

— osoby utrudniające dostęp do pomocy humanitarnej lub dystrybucję tej pomocy we wschodniej części DRK,

— osoby lub podmioty wspierające – poprzez nielegalny handel zasobami naturalnymi – nielegalne ugrupowania zbrojne we wschodniej części DRK.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów znajduje się w załączniku.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet ds. Sankcji:

a) stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;

b) stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;

c) zezwoli z wyprzedzeniem i w odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarne.

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych posiadanych lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez wspomniane osoby lub podmioty lub którymi dysponują jakiegokolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

- a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym płatności za produkty żywnościowe, czynsz lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
- b) przeznaczonych wyłącznie na opłacenie w rozsądnym zakresie kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;
- d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego komitetu;
- e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że wspomniany zastaw lub wyrok nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3 – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku odmownej decyzji Komitetu ds. Sankcji w terminie czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych kontach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych kont; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych kont środkami ograniczającymi,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub taki podmiot w załączniku. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku zamieszczane są także w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku umieszczana jest także data wskazania osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb zgodnie z postanowieniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Frank Kakolele BWAMBALE	Frank Kakorere Frank Kakorere Bwambale		Opuścił Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP) w styczniu 2008 r. Od grudnia 2008 r. przebywa w Kinszasie.	Były przywódca Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD–ML) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami RCD–ML – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Gaston IYAMUREMYE	Rumuli Byiringiro Victor Rumuli Victor Rumuri Michel Byiringiro	1948 Dystrykt Musanze (Prowincja Północna), Rwanda Ruhengeri, Rwanda	Drugi wiceprzewodniczący Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR). Generał brygady Od listopada 2010 r. przebywa albo w Kibua, (Kiwu Północne, DRK) albo w Aru (Province Orientale, DRK).	Wiele źródeł – w tym grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ – podaje, że Gaston Iyamuremye jest drugim wiceprzewodniczącym FDLR i że uważa się go za jednego z głównych członków wojskowego i politycznego kierownictwa FDLR. Gaston Iyamuremye prowadził także do grudnia 2009 r. biuro Ignace’a Murwanashyaki (przewodniczącego FDLR) w Kibua, DRK.	1.12.2010
Jérôme KAKWAVU BUKANDE	Jérôme Kakwavu		Kongijczyk Znany jako: „Commandant Jérôme”. Aresztowany w czerwcu 2010 r., obecnie przebywa w głównym więzieniu w Kinszasie. Wszczęto postępowanie sądowe przeciwko niemu i dwóm innym oficerom spośród pięciu wysokich rangą oficerów Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC).	Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji / Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne przejścia graniczne między Ugandą a DRK będące najważniejszym szlakiem przepływu broni znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC ma wpływ na ich politykę oraz dowodzi siłami FAPC i kontroluje ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo na broń. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa ONZ zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów.	1.11.2005
Germain KATANGA			Kongijczyk. Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Siły Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI). 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu.	Przywódca FRPI. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Udział w transferach broni z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Thomas LUBANGA		Ituri	Kongijczyk Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za łamanie praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Fracja Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. przekazany przez władze kongijskie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Od grudnia 2008 r. sądzony za zbrodnie wojenne.	Przewodniczący UPC/L – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005
Khawa Panga MANDRO	Kawa Panga Kawa Panga Mandro Kawa Mandro Yves Andoul Karim Mandro Panga Kahwa Yves Khawa Panga Mandro	20 sierpnia 1973 r., Bunia	Kongijczyk Znany jako: „Chief Kahwa” „Kawa” Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie na podstawie nowych zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w rękę i pobicie.	Były przywódca Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Od kwietnia 2005 r. przebywa w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002.	1.11.2005
Callixte MBARUSHIMANA		24 lipca 1963 r., Ndusu/Ruhengeri Prowincja Północna, Rwanda	Rwandyjczyk Aktualne miejsce pobytu: Paryż lub Thais we Francji.	Sekretarz generalny Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR), zastępca głównodowodzącego w naczelnym dowództwie tych sił. Przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b).	3.3.2009
Iruta Douglas MPAMO	Mpano Douglas Iruta Mpano	28 grudnia 1965 r., Bashali, Masisi 29 grudnia 1965 r., Goma, DRK (dawny Zair)	Kongijczyk. Główne miejsce pobytu: Goma oraz Gisenyi w Rwandzie. Często przekracza granicę międzynarodową między Rwandą a Kongiem. Adres: Bld Kanyamuhanga 52, Goma	Właściciel/Dyrektor <i>Compagnie Aérienne des Grands Lacs</i> oraz <i>Great Lakes Business Company</i> , których samoloty były wykorzystywane do wspomagania grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20. Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia łamania embarga na broń.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Sylvestre MUDACUMURA			Rwandyjczyk. Znany także jako: „Radja”, „Mupenzi Bernard”, „General Major Mupenzi”, „General Mudacumura”. Od listopada 2009 r. nadal służy jako dowódca wojskowy FDLR-FOCA. Główne miejsce pobytu: Kibua, terytorium Masisi, DRK.	Dowódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę oraz kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, biorącej udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Mudacumura (lub jego personel) utrzymywał łączność telefoniczną z przywódcą FDLR, Ignacem Murwanashyaka, przebywającym w Niemczech, w tym także podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r., oraz z dowódcą wojskowym majorem Guillaumem podczas operacji Umoja Wetu i Kimia w 2009 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 27 przypadków rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Północnym Kiwu w latach 2002–2007.	1.11.2005
Leodomir MUGARAGU	Manzi Leon Leo Manzi	1954 1953 Kigali, Rwanda Rushashi (Prowincja Północna), Rwanda	Adres: Katoyi, Kiwu Północne, DRK, Generał Brygady Szeft Sztabu FDLR/FOCA	Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu <i>Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda</i> (FOCA) – zbrojnego ramienia FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK.	1.12.2010
Leopold MUJYAMBERE	Musenyeri Achille Frere Petrus Ibrahim	17 marca 1962 r., Kigali, Rwanda ok. 1966 r.	Rwandyjczyk Stopień: pułkownik Aktualne miejsce pobytu: Mwenga, Kiwu Południowe, DRK	Dowódca Drugiej Dywizji FOCA/Brygad Rezerwy (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były one wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące przedtem nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009
Dr. Ignace MURWANASHYAKA	Ignace	14 maja 1963 r., Butera (Rwanda) Ngoma, Butare (Rwanda)	Rwandyjczyk Zamieszkały w Niemczech. Od listopada 2009 r. ciągle uznawany za przywódcę politycznego ramienia FDLR-FOCA i za najwyższego dowódcę sił zbrojnych FDLR.	Przywódca FDLR i najwyższy dowódca sił zbrojnych FDLR, mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowym dowódcą połowym FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu przekazywania uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji dotyczących użytkowania; zarządza znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Aresztowany przez niemiecką policję federalną 17 listopada 2009 r. w związku z tym, że podejrzany jest o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w DRK, a także na podstawie innych zarzutów dotyczących tworzenia zagranicznych organizacji terrorystycznych i członkostwa w nich.	drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach podlegających kontroli FDLR (s. 24–25 i 83). W 2006 r. udał się do Ugandy, łamiąc zakaz podróżywania. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – jako przywódca i dowódca wojskowy FDLR odpowiadał za rozkazy dotyczące rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga.	
Straton MUSONI	IO Musoni	6 kwietnia 1961 r. (lub być może 4 czerwca 1961 r.) Mugambazi, Kigali, Rwanda	Ważność rwanadyjskiego paszportu wygasa 10 września 2004 r. Zamieszkały w Neuffen w Niemczech. Od listopada 2009 r. ciągle uznawany za pierwszego zastępcę przywódcy politycznego ramienia FDLR–FOCA i za głównodowodzącego w naczelnym dowództwie wojskowego FDLR. Aresztowany przez niemiecką policję federalną 17 listopada 2009 r. w związku z tym, że podejrzany jest o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w DRK, a także na podstawie innych zarzutów dotyczących tworzenia zagranicznych organizacji terrorystycznych i członkostwa w nich.	Przewodnicząc FDLR – zagranicznej grupie zbrojnej działającej w DRK – Musoni utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, naruszając rezolucję 1649 (2005).	29.3.2007
Jules MUTEBUTSI	Jules Mutebusi Jules Mutebuzi Colonel („Pułkownik”) Mutebutsi	Południowe Kiwu	Kongijczyk (Południowe Kiwu) Aresztowany przez władze rwanadyjskie w grudniu 2007 r., gdy próbował przekroczyć granicę, by wkroczyć na terytorium DRK. Podobno obecnie jest „zatrzymany”.	Były Zastępca Dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za niezdiscyplinowanie i przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCDG), które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukavu. Zarzuca mu się przyjmowanie broni poza strukturami FARDC oraz dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Mathieu, Chui NGUDJOLO	Cui Ngudjolo		Colonel („Pułkownik”)czy też General („Generał”) został przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu 7 lutego 2008 r.	Szef sztabu Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) oraz były szef sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w wieku poniżej 15 lat w Ituri w 2006 r.	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Floribert Ngabu NJABU	Floribert Njabu Floribert Ndjabu Floribert Ngabu Ndjabu		W marcu 2005 r. aresztowany i osadzony w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI).	Przywódca Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) – jednego z ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, biorącego udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005
Laurent NKUNDA	Nkunda Mihigo Laurent Laurent Nkunda Bwatware Laurent Nkundabatware Laurent Nkunda Mahoro Bwatware Laurent Nkunda Batware	6 lutego 1967 r. Północne Kiwu/ Rutshuru 2 lutego 1967 r.	Kongijczyk Znany jako: Chairman („Przewodniczący”) „General Nkunda” „Papa Six” Aresztowany na terytorium Rwandy w styczniu 2009 r.; następnie odwołany ze stanowiska dowódcy Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP) w Kiwu Północnym.	Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G). Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD–G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga na broń. W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu. W latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G); W latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Od listopada 2009 r. – mimo aresztowania go w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołaniu ze stanowiska przewodniczącego CNDP – utrzymuje w pewnym zakresie kontrolę nad CNDP i jego międzynarodową siecią.	1.11.2005
Felicien NSANZU- BUKI-RE	Fred Irakeza	1967 Murama, Kinyinya, Rubungo, Kigali, Rwanda		Według wielu źródeł Felicien Nsanzubukire jest pierwszym dowódcą batalionu FDLR, a jego główne miejsce pobytu to okolice Uvira i Sange w Kiwu Południowym. Felicien Nsanzubukire należy do FDLR od co najmniej 1994 r., a od października 1998 r. działa na wschodzie Konga. Grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował nielegalny handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR z okolic Uvira i Fizi w Kiwu Południowym.	1.12.2010
Pacifique NTAWUN- GUKA	Colonel Omega Nzeri Israel Pacifique Ntawungula	1 stycznia 1964 r., Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda ok. 1964	Rwandyjczyk Stopień: pułkownik Aktualne miejsce pobytu: Peti, granica Wali- kale-Masisis, DRK. Inne: przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.	Dowódca Pierwszej Dywizji FOCA (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR–FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR–FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
James NYAKUNI			Ugandyjczyk	Współpraca handlowa z Commandant Jerome, zwłaszcza przemysł przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemysł broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Łamanie embarga na broń oraz wspieranie ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działania wojskowe.	1.11.2005
Stanislas NZEYIMANA	Deogratias Bigaruka Izabayo Bigaruka Bigurura Izabayo Deo Jules Mateso Mlamba	1 stycznia 1966 r., Mugusa (Butare), Rwanda ok. 1967 r. lub 28 sierpnia 1966 r.	Rwandyjczyk Od listopada 2009 r. uznawany za generała dywizji, zastępcę dowódcy FDLR. Aktualne miejsce pobytu: Kalonge, Masisi, Kiwu Północne, DRK, lub Kibua, DRK. Często podróżuje do Kigomy.	Zastępca dowódcy FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009
Dieudonné MAZIO	OZIA Ozia Mazio	6 czerwca 1949 r., Ariwara	Kongijczyk Znany jako: „Omari” „Mr Omari” Zmarł w miejscowości Ariwara 23 września 2008 r.	Prezes Federacji Przedsiębiorstw Kongijskich (FEC) na terytorium Aru. Układy finansowe z Commandant Jerome oraz z FAPC i przemysł przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiające dostarczanie zaopatrzenia i gotówki Commandantowi Jerome i jego oddziałom. Łamanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20.	1.11.2005
Bosco TAGANDA	Bosco Ntaganda Bosco Ntagenda General Taganda		Kongijczyk Znany jako: „Terminator” „Major” Od listopada 2009 r. faktyczny przywódca wojskowy CNDP – po aresztowaniu generała Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. Były szef sztabu CNDP. Główne miejsce pobytu: Bunagana i Rutshuru.	Wojskowy dowódca Unii Kongijskich Patriotów/Frakcji Lubangi (UPC/L) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w Siłach Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), lecz odmówił przyjęcia awansu i pozostaje poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003 oraz w 155 przypadkach – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jak szef sztabu CNDP – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rzeź w miejscowości Kiwanja (listopad 2008 r.).	1.11.2005

Nazwisko	Pseudonim	Data / miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Po mianowaniu go w styczniu 2009 r. faktycznym przywódcą wojskowym CNDP zlecono mu włączenie CNDP do FARDC i przyznano stanowisko zastępcy dowódcy operacyjnego Kimia II, choć oficjalnie FARDC temu zaprzecza.		
Innocent ZIMURINDA		1 września 1972 r. 1975 r. Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, DRK	podpułkownik Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że ppłk. Innocent Zimurinda był oficerem CNDP włączonego do FARDC na początku 2009 r.	<p>Wiele źródeł podaje, że ppłk. Innocent Zimurinda jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio.</p> <p>Grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk. Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci.</p> <p>Wiele źródeł podaje, że ppłk. Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanija.</p> <p>W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK złożyło przez Internet skargę, w której stwierdzono, że ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada za wielokrotne łamanie praw człowieka, m.in za zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. Skarga ta obejmuje także oskarżenie ppłk. Innocenta Zimurindy o gwałty na dużej liczbie kobiet i dziewcząt.</p> <p>Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w samowolnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji Kimia II.</p> <p>Zgodnie z tym samym oświadczeniem Zimurinda nie zgodził się na to, by misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są dzieci. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rekrutowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu.</p>	1.12.2010

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
BUTEMBO AIRLINES (BAL)		Butembo, DRK	Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwane statków powietrznych na terytorium DRK.	Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwału a Butembo. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
CONGOCOM TRADING HOUSE		Butembo, DRK Tel: +253 (0) 99 983 784	Firma z Butembo handlująca złotem.	Właścicielem CONGOCOM-u był Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.). Kambale zdobył kontrolę nad prawie całą produkcją złota w dystrykcie Mongbwału, który jest kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpie znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL), GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)		CAGL Avenue Président Mobutu Goma, DRK (CAGL ma także biuro w Gisenyi w Rwandzie) GLBC, PO Box 315, Goma, DRK (GLBC ma także biuro w Gisenyi w Rwandzie)	Od grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych statków powietrznych, chociaż kilka statków powietrznych nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.	CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
MACHANGA LTD		Kampala, Uganda	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya).	Firma MACHANGA kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanimi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007
TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPMENT (organizacja pozarządowa)	TPD	Goma, Kiwu Północne	W grudniu 2008 r. organizacja TPD wciąż istniała i posiadała biura w kilku miejscowościach na terytoriach Masisi oraz Rutshuru, jednak jej działalność niemal wygasła.	Organizacji tej zarzuca się łamanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G), zwłaszcza w postaci dostarczania na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielenia wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym.	1.11.2005

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD		Kajoka Street Kise- mente Kampala, Uganda Tel.: +256 41 533 578/9; Inny adres: PO Box 22709, Kampala, Uganda	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Jej szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni” oraz jego syn Kunal LODHIA).	Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 listopada 2010 r.****dotycząca pomocy na koszty usunięcia i zniszczenia zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim (Pomoc państwa C 1/10 – Belgia)***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7263)***(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)**

(2010/789/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy ⁽¹⁾,uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a) ⁽²⁾,po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W odpowiedzi na skargę złożoną w dniu 23 kwietnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia pomocy państwa przyznanej przez Belgię i przeznaczonej na pokrycie kosztów związanych z usuwaniem i niszczeniem zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim.
- (2) W dniu 2 lipca 2007 r. Komisja skierowała pismo do władz belgijskich, w którym zwróciła się do nich o przekazanie informacji na temat przedmiotowego środka. Władze belgijskie dostarczyły informacje pismem z dnia 27 lipca 2007 r., które zostało zarejestrowane w dniu 3 sierpnia 2007 r. W dniu 21 sierpnia 2007 r. odbyło się spotkanie techniczne zorganizowane na wniosek właściwych organów belgijskich. W wyniku spotkania organy belgijskie dostarczyły w dniu 4 października 2007 r. dodatkowe informacje dotyczące przedmiotowej sprawy.
- (3) Pismem z dnia 10 września 2007 r. służby Komisji poinformowały Belgię, że program pomocy został wpisany do rejestru przypadków niezgłoszonej pomocy pod numerem NN 56/07, z uwagi na fakt, że część środków została już wypłacona.

⁽¹⁾ Od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Treść obydwu postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć, we właściwych przypadkach, jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 191 z 15.7.2010, s. 12.

(4) Na wniosek właściwych organów belgijskich w dniu 12 października 2007 r. odbyło się drugie spotkanie techniczne.

(5) Pismem z dnia 25 października 2007 r. służby Komisji wezwały władze belgijskie do przedstawienia obszerniejszych wyjaśnień. Wobec braku odpowiedzi w wyznaczonym terminie w dniu 21 grudnia 2007 r. służby Komisji skierowały do władz belgijskich ponaglenie z nowym terminem na odpowiedź.

(6) W dniu 4 czerwca 2008 r., wobec braku odpowiedzi na pierwsze ponaglenie w wyznaczonym terminie, służby Komisji wysłały kolejne ponaglenie, w którym zwróciły uwagę władz belgijskich na fakt, że w razie niedotrzymania nowego terminu na odpowiedź, wynoszącego cztery tygodnie, Komisja mogłaby wydać nakaz udzielenia informacji zgodnie z art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽⁴⁾. Wymieniony termin upłynął w dniu 4 lipca 2008 r. W dniu 1 października 2008 r. Komisja przyjęła zatem decyzję nakazującą władzom belgijskim dostarczenie wymaganych informacji. W wymienionej decyzji Komisja zwróciła się do władz belgijskich o przekazanie jej między innymi odpowiednich arkuszy informacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽⁵⁾ w celu dokonania oceny pomocy przyznanej po dniu 31 stycznia 2007 r.

(7) Władze belgijskie w końcu udzieliły odpowiedzi w piśmie z dnia 27 listopada 2008 r. i przekazały dodatkowe informacje w dniu 5 grudnia 2008 r. Nie dostarczyły jednak arkuszy informacyjnych, o które zwrócono się w decyzji Komisji z dnia 1 października 2008 r.

(8) W dniu 27 stycznia 2009 r. Komisja skierowała do władz belgijskich pismo z wnioskiem o dodatkowe informacje. Władze belgijskie odpowiedziały na ten wniosek pismem z dnia 16 marca 2009 r. zarejestrowanym w dniu 19 marca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

- (9) Pismem z dnia 14 stycznia 2010 r. Komisja poinformowała Belgię o swojej decyzji wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), przeciwko zgłoszonej pomocy. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 lipca 2010 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat przedmiotowych środków. Żadna zainteresowana strona trzecia nie przedstawiła uwag.
- (10) Pismem z dnia 19 lutego 2010 r. władze belgijskie zwróciły się z wnioskiem o przedłużenie czasu na odpowiedź wyznaczonego w piśmie Komisji z dnia 14 lutego 2010 r. o jeden miesiąc. Pismem z dnia 5 marca 2010 r. Komisja przyznała dodatkowy termin na udzielenie odpowiedzi w wymiarze jednego miesiąca. Ostatecznie w piśmie z dnia 12 marca 2010 r. władze belgijskie przedstawiły swoją reakcję na wszczęcie postępowania.

II. KONTEKST

II.1. Decyzja Komisji – sprawa nr NN 48/03

- (11) W trakcie dochodzenia Komisji wyraźnie wykazano, że skarga dotyczyła wdrożenia programu pomocy zatwierdzonego przez Komisję w dniu 26 listopada 2003 r. w sprawie pomocy państwa nr NN 48/03 (ex. N. 157/03) określanej jako „Zarządzanie usuwaniem i niszczeniem padłych zwierząt w gospodarstwach rolnych Regionu Walońskiego”. Sprawa dotyczyła zgłoszonego przez władze belgijskie programu, na podstawie którego państwo belgijskie przyznawało gospodarstwom rolnym pomoc w postaci dotowanych usług, obejmującą wszystkie koszty związane z usuwaniem, składowaniem, utylizacją i niszczeniem padłych zwierząt.
- (12) W celu przyjęcia decyzji o rozliczeniu i w związku ze zbliżającym się wejściem w życie wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa dotyczącej testów na obecność TSE, padłych zwierząt i odpadów z uboju (zwanymi „wytycznymi w sprawie TSE”) ⁽¹⁾ w dniu 1 stycznia 2004 r. władze belgijskie podjęły działania zmierzające do zmiany przedmiotowego programu. Zmiany wynikały z konieczności respektowania warunków określonych w wytycznych w sprawie TSE, a w szczególności ich punktu 29. Zgodnie z tym punktem państwa członkowskie mogą przyznać pomoc państwa pokrywającą do 100 % kosztów usuwania padłych zwierząt i do 75 % kosztów niszczenia tusz. Belgijski program w zgłoszonej postaci nie był zgodny z tym postanowieniem, ponieważ przewidywał, że pomoc mogła pokrywać 100 % kosztów związanych z niszczeniem tusz.
- (13) W wyniku powyższych uwag, o których mowa w motywach 11 i 12, władze belgijskie przystąpiły do zmiany programu pomocy w taki sposób, aby od dnia

1 stycznia 2004 r. pomoc przewidziana na pokrycie kosztów niszczenia tusz stanowiła nie więcej niż 75 % wydatków zamiast 100 % (zob. motywy 33 i 34 decyzji Komisji dotyczącej sprawy nr NN 48/03). Władze belgijskie podjęły również działania w celu dostarczenia Komisji, najpóźniej do połowy grudnia 2003 r., dowodów na potwierdzenie, że w programie pomocy zostały naniesione niezbędne zmiany.

- (14) W świetle tych zobowiązań Komisja zatwierdziła wymieniony program na okres pięciu lat od dnia 31 stycznia 2002 r. Termin ten wygasł zatem w dniu 31 stycznia 2007 r.

II.2. Skarga

- (15) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Komisja otrzymała skargę, w której stwierdzono, że władze belgijskie naruszyły wytyczne w sprawie TSE, kontynuując przyznawanie pomocy pokrywającej do 100 % kosztów zarówno usuwania padłych zwierząt, jak i niszczenia tusz.

III. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

- (16) Przedmiotowy program pomocy dotyczy środka regionalnego, którego celem jest pokrycie wszystkich kosztów usług związanych z usuwaniem, transportem, składowaniem, utylizacją i niszczeniem zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim.
- (17) Na organizację usuwania tusz znalezionych we wspomnianych gospodarstwach i zarządzanie tą operacją władze regionalne udzieliły zamówienia publicznego na usługi. W wyniku ogólnego przetargu uruchomionego na poziomie Unii Europejskiej ogłoszeniem o zamówieniu na usługi ⁽²⁾ zamówienie to zostało udzielone w dniu 31 stycznia 2002 r. spółce SA. RENDAC-UEDES. Przedmiotowa umowa została podzielona na trzy odrębne części odpowiadające różnym usługom:
- odbiór tusz zwierząt znalezionych w gospodarstwach rolnych i ich transport do zakładu utylizacji, w miarę możliwości przez punkt odbioru lub pośrednie miejsce składowania,
 - utylizacja tusz zwierząt uznanych w całości za materiał szczególnie ryzyka i transport odpadów po utylizacji do punktów niszczenia termicznego, oraz
 - całkowite zniszczenie odpadów powstałych w wyniku tego procesu w instalacjach *ad hoc*.

⁽¹⁾ Dz.U. C 324 z 24.12.2002, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. S 156 z 16.8.2001.

(18) Spółka SA RENDAC-UEDES jako jedyna złożyła ofertę w przetargu; oferta obejmowała trzy części. W dniu 31 stycznia 2002 r. spółce udzielono zatem zamówienia na okres 5 lat. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze belgijskie umowa była przedłużana co najmniej czterokrotnie: do 31 grudnia 2007 r., do 31 grudnia 2008 r., do 30 czerwca 2009 r. i wreszcie do czasu uruchomienia nowego przetargu publicznego, który według władz belgijskich ma być rozstrzygnięty do trzeciego kwartału 2010 r.

(19) W przedmiotowym programie pomocy przewidziano przyznanie pomocy rolnikom. Władze belgijskie potwierdziły, że chociaż pomoc została przyznana bezpośrednio spółce SA RENDAC-UEDES jako usługodawcy i dotyczyła kosztów usług świadczonych na rzecz rolników, w całości trafiła do rolników, aby pokryć wszystkie koszty związane z różnymi operacjami odbioru, transportu, składowania, utylizacji i niszczenia, które w przypadku braku programu pomocy rolnicy musieliby ponieść sami. Władze belgijskie zapewniły również, że kwoty wypłacone bezpośrednio spółce SA RENDAC-UEDES za usługi świadczone na rzecz rolników odpowiadały wyłącznie i w całości cenie rynkowej wykonanych usług.

(20) Waloński Urząd Gospodarki Odpadami przy Regionalnym Ministerstwie Środowiska był odpowiedzialny za płatności wynikające z faktur wystawionych przez SA RENDAC-UEDES, częściowo według stawek ryczałtowych, częściowo na podstawie cennika.

(21) W ramach rozpatrywania sprawy nr NN 48/03 władze belgijskie potwierdziły, że program dotyczy wyłącznie zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych Regionu Walońskiego. Nie obejmuje natomiast tusz zwierząt padłych na targach zwierząt lub w ubojniach.

IV. DECYZJA KOMISJI Z DNIA 13 STYCZNIA 2010 R.

(22) W decyzji z dnia 13 stycznia 2010 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności programu pomocy z zasadami udzielania pomocy państwa w Unii Europejskiej. Precyzując, Komisja stwierdziła, że środki zawarte w przedmiotowym programie pomocy, których celem było pokrycie ponad 75 % kosztów niszczenia tusz, mogą zostać uznane za niezgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie wytycznych w sprawie TSE i wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013 (zwanych „wytycznymi na lata 2007–2013”) (1).

(23) Ponadto z uwagi na fakt, że Komisja zatwierdziła program pomocy do 31 stycznia 2007 r. na podstawie zobowiązania władz belgijskich do zmiany programu, tak aby uwzględnił warunki określone w wytycznych w sprawie TSE z dniem 1 stycznia 2004 r., oraz że wymienione władze nie przestrzegały tego zobowiązania, Komisja stwierdziła, że pomoc mająca na celu pokrycie

ponad 75 % kosztów niszczenia tusz została przyznana niezgodnie z przeznaczeniem.

(24) Tym samym zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 i w związku z art. 16 tego samego rozporządzenia, dotyczącego przyznawania pomocy niezgodnie z przeznaczeniem, Komisja postanowiła wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające i wezwała Belgię do przedstawienia uwag.

V. UWAGI BELGII

(25) W odpowiedzi z dnia 12 marca 2010 r. Belgia poinformowała Komisję, że podejmie wymagane kroki, aby uruchomić nowe zamówienie publiczne na usługi. Według władz belgijskich specjalna dokumentacja przetargowa na potrzeby przyszłego zamówienia publicznego na usługi powinna zostać ukończona najpóźniej 15 kwietnia 2010 r. i powinna być używana w trzecim kwartale 2010 r. W międzyczasie władze belgijskie powiadomiły, że zamówienie publiczne na usługi udzielone w dniu 31 stycznia 2002 r. zostało przedłużone za pomocą załącznika na tych samych warunkach, które obowiązywały w momencie udzielenia zamówienia w dniu 31 stycznia 2002 r.

(26) Ponadto władze belgijskie powiadomiły, że (i) Walonia wystosuje wniosek o zastosowanie zasady *de minimis* w celu uregulowania sytuacji rolników za okres od 1 stycznia 2004 r. do 30 czerwca 2008 r. oraz (ii) w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy rozpocznie procedurę odzyskiwania od rolników 25 % kosztów utylizacji i niszczenia padłych zwierząt, obliczonych za okres od 1 lipca 2008 r. do dnia wejścia w życie przyszłego zamówienia publicznego.

(27) Na koniec władze belgijskie poinformowały Komisję, że będą wymagały zwrotu kwot pomocy *de minimis* na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego (2), jeżeli kwoty te przekroczą 3 000 EUR w ciągu trzech lat. Władze belgijskie wskazały również, że maksymalna dopuszczalna kwota 3 000 EUR została przekroczona w przypadku 58 gospodarstw rolnych.

VI. OCENA ŚRODKA POMOCY

VI.1. Występowanie pomocy w znaczeniu art. 107 ust. 1 TFUE

(28) Artykuł 107 ust. 1 TFUE przewiduje że wszelka pomoc przyznawana przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(1) Dz.U. C 319 z 27.12.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 325 z 28.10.2004, s. 4.

- (29) W omawianej sprawie warunki te zostały spełnione w odniesieniu do pomocy na rzecz rolników. Przedmiotowa pomoc jest przyznawana przez organy publiczne Walonii i jest korzystna dla rolników z Walonii, gdyż pozwala wyeliminować koszty związane z usuwaniem i niszczeniem tusz, które rolnicy ci ponosiliby w normalnych warunkach.
- (30) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zwykły fakt, że konkurencyjność przedsiębiorstwa ulega poprawie w stosunku do konkurencyjnych przedsiębiorstw w wyniku przyznania korzyści gospodarczej, której takie przedsiębiorstwo nie uzyskoby w ramach normalnej działalności, oznacza występowanie ryzyka zakłócenia konkurencji⁽¹⁾.
- (31) Uznaje się, że pomoc dla przedsiębiorstwa narusza wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność na rynku otwartym na handel w ramach Unii Europejskiej⁽²⁾. W sektorze, którego dotyczy omawiana sprawa, handel w ramach Unii Europejskiej jest prowadzony na dużą skalę. Środek ten może zatem naruszać wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (32) W związku z powyższymi uwagami bezsporne jest, że warunki określone w art. 107 ust. 1 TFUE zostały spełnione z wyjątkiem pomocy wchodzącej w zakres stosowania przepisów dotyczących zasady *de minimis*.

VI.1.1. Przepisy dotyczące zasady *de minimis*

- (33) Władze belgijskie wielokrotnie informowały, że stosowały zasady *de minimis* mające zastosowanie do sektora rolnego. Rozporządzenia mające zastosowanie w okresie przyznawania pomocy to rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej⁽³⁾, które uchyliło rozporządzenie (WE) nr 1860/2004.
- (34) Uznaje się, że pomoc zgodna z warunkami stosowania rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 lub rozporządzenia (WE) nr 1535/2007 nie spełnia wszystkich kryteriów wymienionych w art. 107 ust. 1 TFUE.
- (35) Należy jednak uściślić, że zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1535/2007 pomocy *de minimis* nie należy łączyć z inną pomocą państwa dotyczącą tych samych wydatków kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować intensywnością

pomocy przekraczającą poziom ustalony przepisami Unii Europejskiej w odniesieniu do szczególnych okoliczności każdego przypadku. Wymieniony przepis ma zastosowanie w omawianym przypadku: niedopuszczalne jest łączenie pomocy *de minimis* (odpowiadającej 25 % ponoszonych przez rolników kosztów niszczenia tusz) z pozostałymi 75 %, które – zgodnie z przepisami Unii Europejskiej (pkt 133 wytycznych na lata 2007–2013 w powiązaniu z art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001⁽⁴⁾), można uznać za zgodne z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

- (36) Natomiast zgodnie z systemem ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 1860/2004 wydaje się, że taka kumulacja pomocy *de minimis* i kwot stanowiących 75 % kosztów niszczenia tusz nie jest wykluczona. Można to wywnioskować z motywu 7 rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, zgodnie z którym „zasada *de minimis* pozostaje bez uszczerbku dla możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwa, na ten sam projekt, pomocy państwa dozwolonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym”. Należy oczywiście respektować warunki stosowania rozporządzenia, a w szczególności maksymalny próg pomocy wynoszący 3 000 EUR, tak aby każda pomoc przekraczająca próg 3 000 EUR nie mogła zostać objęta przepisami rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, przy czym dotyczy to całej kwoty pomocy. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1535/2007 kumulacja była możliwa przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po wejściu w życie wymienionego rozporządzenia, to jest do dnia 30 czerwca 2008 r. Po tej dacie zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 1535/2007.

VI.2. Zgodność pomocy z prawem

- (37) Program pomocy zatwierdzony przez Komisję pod numerem NN 48/03 został zgłoszony i zatwierdzony na okres od 31 stycznia 2003 r. do 31 stycznia 2007 r. Komisja stwierdza jednak, że Belgia nadal stosowała program pomocy po dniu 1 lutego 2007 r., chociaż nie zgłosiła tego faktu Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE. Po dniu 1 lutego 2007 r. program pomocy uzyskał zatem status niezgodnej z prawem pomocy państwa.

VI.3. Zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym

- (38) Zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 17 września 1980 r. w sprawie C-730/79 *Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. 1980, s. 2671.

⁽²⁾ Zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie C-102/87 *Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. 1988, s. 4067.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3.

- (39) Przedmiotowy program pomocy dotyczy przyznania pomocy w formie dotowanych usług, która pokrywa wszystkie koszty usług związanych z usuwaniem, transportem, składowaniem, utylizacją i niszczeniem zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim.
- (40) Jeżeli chodzi o okres od 31 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2003 r., z decyzji Komisji podjętej w sprawie nr NN 48/03 wynika, że program może być objęty odstępstwem, o którym mowa w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Niemniej jednak, jak wyjaśniono powyżej, w odniesieniu do okresu po dniu 1 stycznia 2004 r. władze belgijskie nie przystąpiły do zmiany zgłoszonego programu pomocy państwa, aby zapewnić jego zgodność z wytycznymi w sprawie TSE mającymi zastosowanie od dnia 1 stycznia 2004 r. Władze belgijskie powinny były zmienić program w taki sposób, aby pomoc obejmowała jedynie 75 % kosztów niszczenia tusz (a pozostałą część kosztów pokrywałyby rolnicy), i najpóźniej do połowy grudnia 2003 r. przedstawić Komisji dowody na wprowadzenie koniecznych zmian do programu pomocy.
- (41) Wymóg ten wynikał z wytycznych w sprawie TSE, które stanowiły mające wówczas zastosowanie przepisy. Punkt 29 wytycznych w sprawie TSE stanowił, co następuje:
- „29. Od dnia 1 stycznia 2004 r. państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc państwa w wysokości do 100 % kosztów usunięcia padłych zwierząt oraz do 75 % kosztów niszczenia tych tusz; [...]”.
- (42) W pkt 30 i 31 wytycznych w sprawie TSE przewidziano wyjątki od zasady, zgodnie z którą pomoc mogła pokrywać koszty niszczenia padłych zwierząt tylko do wysokości 75 %.
- „30. Alternatywnie państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc państwa w wysokości do 100 % kosztów usuwania i niszczenia tusz, jeżeli pomoc jest finansowana z obowiązkowych potrąceń lub składek na finansowanie niszczenia tych tusz, pod warunkiem że potrącenia i składki ograniczają się do sektora mięsnego i są nakładane bezpośrednio.
31. Państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc państwa w wysokości do 100 % kosztów usuwania i niszczenia padłych zwierząt, jeżeli istnieje obowiązek przeprowadzania testów na obecność TSE u tych zwierząt.”.
- (43) Należy zauważyć, że podczas badania sprawy nr NN 48/03 władze belgijskie nigdy nie poinformowały, że takie wyjątki mogą mieć zastosowanie.
- (44) Wytyczne w sprawie TSE zostały uchylone w dniu 1 stycznia 2007 r. zgodnie z pkt 194 lit. c) wytycznych na lata 2007–2013. Zgodnie z pkt 134 wytycznych na lata 2007–2013 Komisja uznaje pomoc państwa związaną z testami na obecność TSE i padłymi zwierzętami za zgodną z art. 108 ust. 3 lit. c) TFUE, jeżeli zostaną spełnione wszystkie warunki art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.
- (45) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 nie wprowadza zasadniczych zmian co do oceny pomocy przyznawanej na usuwanie i niszczenie padłych zwierząt. Tak jak w przypadku wytycznych w sprawie TSE art. 16 ust. 1 lit. d) rozporządzenia stanowi, że pomoc o stawce do 100 % kosztów usuwania padłych zwierząt oraz 75 % kosztów niszczenia tych tusz jest uznawana za zgodną z rynkiem wewnętrznym. W przepisach art. 16 ust. 1 lit. e) i f) przewidziano możliwość odstępstwa od pułapu 75 % i zwiększenia stawki pomocy do 100 % w następujących przypadkach: (i) jeżeli pomoc jest finansowana z opłat lub obowiązkowych składek przeznaczonych na finansowanie takich tusz, pod warunkiem że wspomniane opłaty lub składki są ograniczone do sektora mięsnego i są bezpośrednio nakładane na ten sektor; (ii) jeżeli istnieje obowiązek poddawania padłych zwierząt testom na obecność TSE.
- (46) Ponieważ nowe przepisy (wytyczne na lata 2007–2013 i rozporządzenie (WE) nr 1857/2006) zasadniczo nie doprowadziły do zmiany sytuacji w porównaniu z wcześniejszymi przepisami (wytyczne w sprawie TSE), ocena sprawy w świetle mających zastosowanie przepisów Unii Europejskiej powinna być taka sama w odniesieniu do całego omawianego okresu (tj. od 1 stycznia 2004 r. do chwili obecnej).
- (47) Jak już podkreślono, władze belgijskie w ramach badania sprawy nr NN 48/03 nie podjęły działań zmierzających do zmiany swojego programu pomocy, tak aby pomoc przewidziana na pokrycie kosztów niszczenia tusz nie przekraczała 75 % wymienionych kosztów od dnia 1 stycznia 2004 r. Jednakże podczas badania przedmiotowej sprawy władze belgijskie nie zaprzeczyły, że program pomocy państwa nie został zmieniony tak, jak zobowiązały się to zrobić.
- (48) Ponadto władze belgijskie wielokrotnie informowały w związku z niniejszą sprawą (na przykład w piśmie z dnia 27 listopada 2008 r.), że drugi z wyjątków wymienionych w motywie 42 może mieć w rzeczywistości zastosowanie oraz że pomoc może pokrywać do 100 % kosztów niszczenia tusz. Według władz belgijskich wyjątek jest uzasadniony tym, że testom na obecność TSE należało poddawać obowiązkowo wszystkie padłe zwierzęta (pkt 31 wytycznych w sprawie TSE i art. 16 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006). Jednakże nie dostarczono żadnego dowodu na potwierdzenie tego stwierdzenia.

- (49) Głównym argumentem przytoczonym przez Belgię na poparcie jej stwierdzenia jest to, że ma ona obowiązek przeprowadzać takie testy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽¹⁾. Takiego argumentu nie można jednak przyjąć. W zastosowaniu wymienionego rozporządzenia władze walońskie mają bowiem obowiązek poddawania padłych zwierząt testom na obecność TSE zgodnie z następującymi zasadami:
- od 1 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2008 r. – wszystkich zwierząt z gatunku bydła powyżej 24 miesiąca życia padłych w gospodarstwie, oraz
 - od 1 stycznia 2009 r. – wszystkich zwierząt z gatunku bydła powyżej 48 miesiąca życia padłych w gospodarstwie. Państwo członkowskie może jednak podjąć decyzję o dalszym poddawaniu testom młodszych zwierząt z gatunku bydła, między 24 a 48 miesiącem życia.
- (50) W konsekwencji obowiązek przeprowadzania testów dotyczy wyłącznie zwierząt w określonym wieku (24 miesiące w okresie od 1 lipca 2001 r. do 31 grudnia 2008 r. oraz 48 miesięcy po tej dacie). Co ważniejsze, obowiązek ten dotyczy wyłącznie bydła. Zwierzęta innych gatunków padłe w gospodarstwie (świnie, konie, drób itp.) nie muszą być obowiązkowo poddawane testom na obecność TSE. Z informacji dostarczonych przez władze belgijskie (pismo z dnia 27 listopada 2008 r.) wynika, że liczba tusz, których mogłoby dotyczyć to zwolnienie zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 999/2001, stanowi mniej niż 20–25 % łącznych kosztów związanych z utylizacją padłych zwierząt w ramach umowy na usługi. Z tego względu tylko te koszty, które są ściśle powiązane z obowiązkiem wykonywania testów na obecność TSE przewidzianym w rozporządzeniu nr 999/2001, można uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że koszty te można precyzyjnie określić ilościowo.
- (51) Komisja stwierdza również, że pierwszy wyjątek umożliwiający pokrywanie kosztów usuwania i niszczenia tusz w 100 % ze środków pochodzących z obowiązkowych potrąceń i składek w sektorze mięsny nie ma zastosowania w omawianym przypadku. Władze belgijskie nigdy nie wskazywały na możliwość zastosowania wymienionego wyjątku ani nie przedstawiły dowodów w tym zakresie.
- (52) W świetle powyższych uwag Komisja stwierdza, że środki z przedmiotowego programu pomocy mające na celu pokrycie ponad 75 % kosztów niszczenia tusz nie są zgodne z rynkiem wewnętrznym ani w kontekście wytycznych w sprawie TSE, ani wytycznych na lata 2007–2013, z wyjątkiem kosztów bezpośrednio związa-
- nych z postępowaniem z tuszami podlegającymi obowiązkowi wykonywania testów na obecność TSE.
- (53) Ponadto z uwagi na fakt, że Komisja zatwierdziła program pomocy do 31 stycznia 2007 r. na podstawie zobowiązania władz belgijskich do zmiany programu, tak aby uwzględniła warunki wyznaczone w wytycznych w sprawie TSE z dniem 1 stycznia 2004 r. oraz że wymienione władze nie przestrzegały tego zobowiązania, Komisja stwierdziła, że pomoc przyznana na środki, których celem jest pokrycie ponad 75 % kosztów tusz, została przyznana z naruszeniem przepisów, przynajmniej jeżeli chodzi o pomoc mającą na celu zrekompenzowanie obowiązku wykonywania testów na obecność TSE.
- (54) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, jeżeli pomoc państwa, która została przyznana niezgodnie z prawem, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, należy ją odzyskać od beneficjenta. Cel zostaje osiągnięty, kiedy beneficjent, to jest przedsiębiorstwo, które faktycznie otrzymało przedmiotową pomoc, zwraca jej kwotę, w stosownym przypadku powiększoną o odsetki za zwłokę.
- (55) Niniejsza decyzja musi zostać wykonana bezzwłocznie, zwłaszcza jeżeli chodzi o odzyskanie indywidualnych kwot pomocy przyznanych na podstawie programu pomocy, z wyjątkiem pomocy przyznanej na konkretne projekty, które w momencie przyznawania pomocy spełniały wszystkie warunki wyznaczone w rozporządzeniu w sprawie zasady *de minimis* lub w rozporządzeniu o wyłączeniu mającym zastosowanie na mocy art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczącego stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽²⁾ albo w programie pomocy zatwierdzonym przez Komisję.

VII. WNIOSKI

- (56) Komisja stwierdza, że Belgia przyznała przedmiotową pomoc niezgodnie z prawem, z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE. Ponieważ pomoc jest częściowo niezgodna z rynkiem wewnętrznym, Belgia musi zakończyć jej przyznawanie i odzyskać od beneficjentów kwoty, które już przyznała niezgodnie z prawem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Program pomocy realizowany przez Belgię na rzecz rolników z Regionu Walońskiego, przeznaczony na pokrycie kosztów związanych z usuwaniem i niszczeniem tusz zwierząt padłych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w Regionie Walońskim, jest częściowo niezgodny z rynkiem wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

2. Jedynie część pomocy ściśle związana z rekompensatą za nałożony na rolników obowiązek przeprowadzania testów na obecność TSE zgodnie z rozporządzeniem nr 999/2001 jest zgodna z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że koszty te można precyzyjnie określić ilościowo.

Artykuł 2

Belgia ma obowiązek zlikwidować program pomocy, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 3

Kwoty przyznane w ramach programu pomocy, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji, nie stanowią pomocy w rozumieniu Traktatu, jeżeli w momencie ich przyznawania spełniały warunki określone w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 994/98 obowiązującego w wymienionym momencie.

Artykuł 4

Indywidualne kwoty pomocy przyznane w ramach programu, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji, które w momencie ich przyznawania spełniały warunki określone w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98 lub w każdym innym zatwierdzonym programie pomocy, są zgodne z rynkiem wewnętrznym do maksymalnego poziomu intensywności stosowanego przy tego rodzaju pomocy.

Artykuł 5

1. Z zastrzeżeniem art. 1 ust. 2, art. 3 i art. 4 Belgia podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, o której mowa w art. 1, która już została im przyznana niezgodnie z prawem.

2. Odzyskanie pomocy odbywa się w sposób bezzwłoczny, zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym, o ile pozwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc podlegająca zwrotowi obejmuje odsetki obliczone od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta, do dnia jej odzyskania. Odsetki nalicza się na postawie referencyjnego oprocentowania stosowanego do obliczania ekwiwalentu dotacji w ramach pomocy o charakterze regionalnym.

Artykuł 6

W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Belgia przekazuje Komisji informacje o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1, Belgia na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Belgia bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Belgia dostarcza również szczegółowych informacji o kwotach pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2010 r.

dotycząca dostosowania współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 sierpnia 2009 r., 1 września 2009 r., 1 października 2009 r., 1 listopada 2009 r., 1 grudnia 2009 r. i 1 stycznia 2010 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w krajach trzecich

(2010/790/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 336,

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, określone w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 13 akapit drugi załącznika X do tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 768/2010 ⁽²⁾ zgodnie z art. 13 akapit pierwszy załącznika X do regulaminu pracowniczego ustalono współczynniki korygujące, którym podlegają od dnia 1 lipca 2009 r. wypłacane w walucie krajów zatrudnienia wynagrodzenia urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w krajach trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 13 akapit drugi załącznika X do regulaminu pracowniczego należy dostosować z dniem 1 sierpnia 2009 r., 1 września 2009 r., 1 października 2009 r., 1 listopada 2009 r., 1 grudnia 2009 r. i 1 stycznia 2010 r. niektóre z tych współczynników korygujących, zważywszy, że w świetle danych statystycznych, jakimi dysponuje Komisja, zmiana kosztów utrzymania mierzonych na podstawie współczynnika korygującego oraz odpowiedniego kursu walutowego przekroczyła w niektórych krajach trzecich 5 % od momentu ich ostatniego ustalenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Współczynniki korygujące stosowane do wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony oraz pracowników kontraktowych Unii Europejskiej, pełniących służbę w krajach trzecich, dostosowane zostają w przypadku krajów wskazanych w załączniku. Załącznik ten zawiera sześć tabel dotyczących poszczególnych miesięcy, określających kraje, których dotyczą dostosowania, oraz kolejne daty zastosowania dla każdego z nich (1 sierpnia 2009 r., 1 września 2009 r., 1 października 2009 r., 1 listopada 2009 r., 1 grudnia 2009 r. i 1 stycznia 2010 r.).

Kursy walutowe wykorzystywane do naliczenia tych wynagrodzeń są ustalane zgodnie z przepisami wykonawczymi rozporządzenia finansowego i odpowiadają poszczególnym datom określonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Catherine ASHTON
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 31.8.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

SIERPIEŃ 2009 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze sierpień 2009 r.	Kursy walutowe sierpień 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące sierpień 2009 r. (**)
Erytrea ⁽¹⁾	11,28	21,6903	52,0
Gruzja	1,919	2,3805	80,6
Ghana ⁽²⁾	1,009	2,0935	48,2
Indonezja (Dżakarta) ⁽³⁾	10 091	13 989,6	72,1
Indonezja (Banda Aceh) ⁽⁴⁾	7 989	13 989,6	57,1
Liberia ⁽²⁾	1,265 USD	1,4053 USD	90,0
Republika Mołdowy	9,558	15,9211	60,0
Czarnogóra	0,6456	1	64,6
Serbia (Belgrad) ⁽²⁾	65,28	93,045	70,2
Sudan (Chartum) ⁽⁵⁾	1,93	3,55881	54,2

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

⁽¹⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, października i grudnia.

⁽²⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia i grudnia.

⁽³⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia 2009 r. i stycznia 2010 r.

⁽⁴⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia i listopada.

⁽⁵⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, września i grudnia.

WRZESIEŃ 2009 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze wrzesień 2009 r.	Kursy walutowe wrzesień 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące wrzesień 2009 r. (**)
Egipt ⁽²⁾	3,272	7,9632	41,1
Gambia ⁽³⁾	24,07	38,05	63,3
Gwinea (Konakry)	4 456	6 793,48	65,6
Kazachstan (Astana) ⁽²⁾	154,2	215,54	71,5
Sierra Leone	3 745	5 088,7	73,6
Sudan (Chartum) ⁽¹⁾	2,035	3,63297	56,0
Timor Wschodni ⁽⁴⁾	1,008 USD	1,4364 USD	70,2
Wenezuela ⁽⁵⁾	2,94	3,08826	95,2

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

⁽¹⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, września i grudnia.

⁽²⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września i listopada.

⁽³⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września i grudnia.

⁽⁴⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września 2009 r. i stycznia 2010 r.

⁽⁵⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla września i listopada 2009 r. oraz stycznia 2010 r.

PAŹDZIERNIK 2009 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze październik 2009 r.	Kursy walutowe październik 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące październik 2009 r. (**)
Albania	89,99	134,994	66,7
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (2)	39,56	61,4321	64,4
Australia (2)	1,693	1,669	101,4
Kambodża	4 435	6 186,5	71,7
Chorwacja	6,345	7,2708	87,3
Erytrea (1)	12,34	22,4703	54,9
Gwinea Bissau	644,7	655,957	98,3
Mali	593,6	655,957	90,5
Nowa Kaledonia	141,4	119,332	118,5
Uganda	1 965	2 839,77	69,2
Demokratyczna Republika Konga (Kinsza) (3)	1,663 USD	1,45490 USD	114,3
Sri Lanka (2)	107,3	169,169	63,4
Tadżykistan	3,715	6,3745	58,3
Tanzania	1 287	1 894,85	67,9
Tajlandia	28,36	48,906	58,0
Turcja (3)	1,742	2,168	80,4
Ukraina	7,579	11,746	64,5
Zambia (3)	3 830	6 820,88	56,2

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

(1) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, października i grudnia.

(2) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla października, 2009 r. i stycznia 2010 r.

(3) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla października i grudnia.

LISTOPAD 2009 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze listopad 2009 r.	Kursy walutowe listopad 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące listopad 2009 r. (**)
Algieria	74,7	107,642	69,4
Egipt (2)	3,544	8,26565	42,9
Indonezja (Banda Aceh) (1)	8 536	14 188,1	60,2
Izrael	5,351	5,5483	96,4
Kazachstan (Ałmaty)	172	226,55	75,9

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze listopad 2009 r.	Kursy walutowe listopad 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące listopad 2009 r. (**)
Kazachstan (Astana) ⁽²⁾	162,9	226,55	71,9
Kirgistan	48,82	64,4757	75,7
Laos ⁽⁴⁾	9 584	12 734	75,3
Liban	1 638	2 229,29	73,5
Nepal ⁽⁴⁾	79,66	111,64	71,4
Rosja	40,41	43,1957	93,6
Czad	751,4	655,957	114,6
Wenezuela ⁽³⁾	3,172	3,17543	99,9

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

⁽¹⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia i listopada.

⁽²⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września i listopada.

⁽³⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla września i listopada 2009 r. oraz stycznia 2010 r.

⁽⁴⁾ Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla listopada 2009 r. i stycznia 2010 r.

GRUDZIEŃ 2009 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze grudzień 2009 r.	Kursy walutowe grudzień 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące grudzień 2009 r. (**)
Arabia Saudyjska	4,174	5,5885	74,7
Kongo (Brazzaville)	725	655,957	110,5
Kuba	1,105 USD	1,4918 USD	74,1
Erytrea ⁽¹⁾	13,43	22,8273	58,8
Gambia ⁽⁴⁾	25,54	40,1	63,7
Ghana ⁽²⁾	1,069	2,155	49,6
Gwatemala	8,18	12,3745	66,1
Haiti	60,46	64,591	93,6
Wyspy Salomona	10,68	11,7695	90,7
Indie	38,84	69,5925	55,8
Liberia ⁽²⁾	1,38 USD	1,4918 USD	92,5
Madagaskar	2 140	2 907,57	73,6
Malezja	3,289	5,0587	65,0
Malawi	158,9	213,936	74,3
Paragwaj	4 341	7 186,56	60,4
Demokratyczna Republika Konga (Kinszasa) ⁽³⁾	1,772 USD	1,4918 USD	118,8
Serbia (Belgrad) ⁽²⁾	69,83	94,412	74,0
Sudan (Chartum) ⁽³⁾	2,19	3,52542	62,1
Surinam	1,92	4,18	45,9

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze grudzień 2009 r.	Kursy walutowe grudzień 2009 r. (*)	Współczynniki korygujące grudzień 2009 r. (**)
Turcja ⁽⁵⁾	1,831	2,283	80,2
Wietnam	12 873	29 495,2	43,6
Zambia ⁽⁵⁾	4 038	6 974,14	57,9

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

(1) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, października i grudnia.

(2) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia i grudnia.

(3) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla sierpnia, września i grudnia.

(4) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września i grudnia.

(5) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla października i grudnia.

STYCZEŃ 2010 R.

Miejsce zatrudnienia	Parytety gospodarcze styczeń 2010 r.	Kursy walutowe styczeń 2010 r. (*)	Współczynniki korygujące styczeń 2010 r. (**)
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽⁴⁾	37,26	61,447	60,6
Argentyna	3,219	5,4559	59,0
Australia ⁽⁴⁾	1,596	1,6036	99,5
Etiopia	14,33	18,2782	78,4
Indonezja (Dżakarta) ⁽¹⁾	9 550	13 511,5	70,7
Islandia	144,5	180,96	79,9
Kosowo (Prisztina)	0,5854	1	58,5
Laos ⁽⁵⁾	8 875	12 174	72,9
Libia	1,018	1,7683	57,6
Nepal ⁽⁵⁾	74	107,83	68,6
Niger	593,3	655,957	90,4
Samoa	2,891	3,61939	79,9
Sri Lanka ⁽⁴⁾	114,1	163,139	69,9
Timor Wschodni ⁽²⁾	1,083 USD	1,4338 USD	75,5
Wenezuela ⁽³⁾	3,357	3,0788	109,0

(*) 1 EUR = x jednostek waluty krajowej (z wyjątkiem USD dla: Kuby, Salwadoru, Ekwadoru, Liberii, Panamy, Demokratycznej Republiki Konga, Timoru Wschodniego).

(**) Bruksela = 100.

(1) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla sierpnia 2009 r. i stycznia 2010 r.

(2) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla września 2009 r. i stycznia 2010 r.

(3) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany trzykrotnie: dla września i listopada 2009 r. oraz stycznia 2010 r.

(4) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla października 2009 r. i stycznia 2010 r.

(5) Współczynnik dla tego miejsca dostosowany dwukrotnie: dla listopada 2009 r. i stycznia 2010 r.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2010 r.****zawierająca wykaz produktów, o których mowa w pkt III.1 akapit drugi w załączniku XII do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007****(wersja przekształcona)***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8434)**(2010/791/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 lit. b) ppkt (i) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 88/566/EWG z dnia 28 października 1988 r. wymieniająca produkty określone w art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 ⁽²⁾ została znacząco zmieniona ⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, decyzję tę należy przekształcić.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 wprowadza zasadę stanowiącą, że nie można stosować określeń „mleko” oraz „przetwory mleczne” w odniesieniu do przetworów mlecznych innych niż produkty opisane w pkt II załącznika XII do tego rozporządzenia. W drodze wyjątku zasada ta nie ma zastosowania w odniesieniu do opisu produktów, których dokładny rodzaj jest znany dzięki ich tradycyjnemu stosowaniu i/lub w przypadku gdy oznaczenia wyraźnie wykorzystuje się w celu określenia pewnej cechy charakterystycznej produktu.
- (3) Państwa członkowskie muszą przedstawiać Komisji orientacyjne wykazy produktów, które ich zdaniem spełniają, na ich terytorium, kryteria kwalifikowania się do powyższego wyjątku. Należy sporządzić wykaz produktów na podstawie orientacyjnych wykazów przedstawionych przez państwa członkowskie. Na tym wykazie należy umieścić nazwy odnośnych produktów zgodne z ich tradycyjnym stosowaniem w różnych językach Unii, w celu wprowadzenia tych nazw do użytku we wszystkich państwach członkowskich, pod warunkiem że nazwy te są zgodne z przepisami dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁴⁾.

- (4) Wykaz może zostać uzupełniony zgodnie z art. 121 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (5) Po rozszerzeniu Unii Europejskiej w 2004 i 2007 r. niektóre nowe państwa członkowskie przedłożyły wykazy produktów, które według nich, na ich własnym terytorium odpowiadają kryteriom dotyczącym wspomnianego wyżej wyjątku. Wykaz w załączniku I do niniejszej decyzji powinien zostać uzupełniony poprzez zamieszczenie w nim w odpowiednich językach nazw produktów pochodzących z nowych państw członkowskich, które mogą korzystać z tego wyjątku.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Produkty odpowiadające, na terytorium Unii, produktom określonym w pkt III.1 akapit drugi załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wymienione są w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Uchyla się decyzję 88/566/EWG.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLŌȘ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 16.11.1988, s. 32.

⁽³⁾ Zobacz załącznik II.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz produktów, określonych w pkt III.1 akapit drugi załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007

	ES	Butterschnitzel	
Leche de almendras		Faschiertes Butterschnitzel	
	DA	Milchmargarine	
Kakaosmør		Margarinestreichkäse	
Mandelsmør			EL
Jordnøddesmør		Βούτυρο κακάου	
Kokosmælk		Φρουτόκρεμα	
Flødeboller		Κρέμα αραβοσίτου	
»... fromage«		Κρέμα κάστανου	
wyraz stosowany do określania deserów na bazie owoców, niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. citron-fromage)		Νουκρέμα	EN
Smørtyve		Coconut milk	
Ostekiks		„Cream ...” lub „Milk ...”	
Osterejer		wyrazy stosowane do określania napojów alkoholowych niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. cream sherry, milk sherry)	
Flødetablet		Cream soda	
Flødefodbolde		Cream filled biscuits (np. custard cream, bourbon cream, raspberry cream biscuits, strawberry cream, itd.)	
Flødemint		Cream filled sweets or chocolates (np. peppermint cream, raspberry cream, crème egg)	
Flødekaramel	DE	Cream crackers	
Kokosmilch		Salad cream	
Liebfrau(en)milch		Creamed coconut i inne podobne produkty owocowe, orzechowe i warzywne, w których przypadku wyraz „creamed” określa charakterystyczną strukturę produktu	
Fischmilch		Cream of tartar	
Milchner		Cream or creamed soups (np. cream of tomato soup, cream of celery, cream of chicken itd.)	
Butterbirne		Horseradish cream	
Rahmapfel		Ice-cream	
Butterbohne		Jelly cream	
Butterkohl		Table cream	
Butterpilz		Cocoa butter	
Milchbrätling		Shea butter	
Buttersalat		Nut butters (np. peanut butter)	
Erdnussbutter		Butter beans	
Kakaobutter		Butter puffs	
Fleischkäse		Fruit cheese (np. lemon cheese, Damson cheese)	
Leberkäse			
Käsekle			
Butterhäuptel			

FR	NL
Lait d'amande	Pindakaas
Lait de coco	Hoofdkaas
«Crème ...» wyraz stosowany do określania zup niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. crème de volailles, crème de légumes, crème de tomates, crème d'asperges, crème de bolets, itd.)	Cacaoboter Leverkaas Hamkaas Tongkaas
«Crème ...» wyraz stosowany do określania napojów alkoholowych niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. crème de cassis, crème de framboise, crème de banane, crème de cacao, crème de menthe, itd.)	Nierkaas Kokosmelk „... crème” wyraz stosowany do określania zup niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. groentencrème, tomatencrème, aspergecrème itd.) „... crème”
«Crème ...» wyraz stosowany do określania przetworów mięsnych (np. crème de foie de volaille, pâté crème itd.)	„... crème” wyraz stosowany do określania napojów alkoholowych niezawierających mleka lub innych przetworów mlecznych ani produktów imitujących mleko lub przetwory mleczne (np. cassiscrème, frambozencrème, cacao crème, bananencrème itd.)
Crème de maïs	Crèmevulling
Crème de riz	Levercrème
Crème d'avoine	Boterbonen
Crème d'anchois	
Crème d'écrevisses	
Crème de pruneaux, crème de marron (krem z innych owoców pestkowych)	
Crème confiseur	
Beurre de cacao	PL
Beurre de cacahouète	Ser jabłeczny
Fromage de tête	
Haricot beurre	PT
Beurré Hardy	Leite de coco Manteiga de cacau Manteiga de amendoim
	Queijo doce de Tomar Queijinho de sal
IT	
Latte di mandorla	
Burro di cacao	
Latte di cocco	
Fagiolini al burro	SL
	Mesni sir
HU	
Vajretek	SK
Gyümölcsaját (pl. birsalmasajt)	Arašidové maslo
Disznósajt vagy hússajt vagy fejsajt	Fazul'a maslová (maslovka)
Haltej	Kakaové maslo
Kakaóvaj	Kokosové mlieko
Kókusztej	Masliak
Mogyoróvaj	Maslová hruška (maslovka)
Vajbab	Pečeňový syr
Vajkörte	Vtáčie mlieko

	FI	SV
	Kaakaovoi	Jordnötssmör
	Maapähkinävoi	Kakaosmör
	Voileipäkeksi	Smörsopp
	Voitatti	Kokosmjölk
	Voileipäkakku	Ostkex
		Margarinost
		Smördeg

ZAŁĄCZNIK II

Uchylona decyzja i jej zmiana

Decyzja Komisji 88/566/EWG

(Dz.U. L 310 z 16.11.1988, s. 32)

Decyzja Komisji 98/144/WE

(Dz.U. L 42 z 14.2.1998, s. 61)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Decyzja 88/566/EWG	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
—	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2010 r.

przedłużająca okres przejściowy dotyczący nabywania gruntów rolnych na Węgrzech

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/792/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności pkt 2 rozdziału 3 załącznika X,

uwzględniając wniosek złożony przez Węgry,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Akcie przystąpienia z 2003 r. przewidziano, że Węgry mogą utrzymać w mocy – na warunkach określonych w przedmiotowym akcie – przez okres siedmiu lat od daty przystąpienia do UE, który wygasa z dniem 30 kwietnia 2011 r., zakazy w zakresie nabywania gruntów rolnych przez osoby fizyczne niemieszkające na Węgrzech ani niebędące obywatelami Węgier i przez osoby prawne. Jest to tymczasowy wyjątek od zasady swobodnego przepływu kapitału gwarantowanej art. 63–66 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przedmiotowy okres przejściowy może zostać przedłużony jedynie o kolejne trzy lata.
- (2) Dnia 10 września 2010 r. Węgry złożyły wniosek o przedłużenie okresu przejściowego dotyczącego nabywania gruntów rolnych o trzy lata.
- (3) Główną przesłanką dla okresu przejściowego była potrzeba chronienia warunków społeczno-ekonomicznych prowadzenia działalności rolniczej po wprowadzeniu jednolitego rynku i przejściu na zasady wspólnej polityki rolnej na Węgrzech. Jego celem było w szczególności zażegnanie obaw dotyczących możliwego wpływu na sektor rolny liberalizacji praw do nabywania gruntów rolnych, które wynikały ze znacznej początkowo rozbieżności w cenach gruntów i w dochodach w porównaniu z Austrią, Belgią, Danią, Finlandią, Francją, Grecją, Hiszpanią, Irlandią, Luksemburgiem, Niderlandami, Niemcami, Portugalią, Szwecją, Włochami

i Zjednoczonym Królestwem (zwanymi dalej UE-15). Okres przejściowy służył także usprawnieniu procesu prywatyzacji i przywracania gruntów rolnych rolnikom, a Komisja już we własnym sprawozdaniu z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie „Przeglądu środków przejściowych dotyczących nabywania nieruchomości rolnych przewidzianych w traktacie o przystąpieniu z 2003 r.”⁽¹⁾ (zwanym dalej „przełazem śródkresowym”) podkreśliła wagę realizacji tej strategii do końca przewidzianego okresu przejściowego.

- (4) Pomimo rosnącego zbliżenia między cenami gruntów na Węgrzech a cenami obowiązującymi na terytorium UE-15, które miało miejsce od momentu przystąpienia Węgier do Unii Europejskiej, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Węgry nadal utrzymuje się różnica w średnich cenach gruntów wynosząca od 3 do 20 razy. Mimo iż nie oczekiwano pełnego wyrównania cen gruntów ani też nie postrzegano go jako niezbędny warunek zakończenia okresu przejściowego, wyraźne różnice w cenach między Węgrami a UE-15 są na tyle znaczące, że mogą one nadal stanowić przeszkodę dla płynnego przejścia do równowagi cenowej. Podobnie zmniejszyła się przepaść między dochodami pracowników rolnych i rolników na Węgrzech a dochodami w UE-15; wciąż jednak pozostaje ona widoczna. Ponadto – zgodnie z danymi Eurostatu – sektor rolny na Węgrzech ucierpiał dość mocno na skutek niedawnego światowego kryzysu finansowo-gospodarczego, a wskaźnik spadku realnego dochodu na pracownika w tym sektorze był najwyższy w Unii (około 30 procent wobec średniej unijnej wynoszącej 12 procent) w 2009 r. Oprócz obniżonego dochodu sytuację dodatkowo zaostrzyły gorsze warunki dostępu do kredytów w odniesieniu do większości krajów UE-15, zarówno pod względem nominalnych stóp procentowych, jak i wielkości środków dostępnych dla rolników. Spodziewany proces zwiększenia obecności nowych instytucji finansowych z UE-15 na Węgrzech po przystąpieniu do UE został zahamowany przez kryzys finansowo-gospodarczy.
- (5) Mimo że poczyniono postępy w procesie przywracania gruntów w okresie przejściowym, jego realizacja napotykała na przeszkody, w szczególności począwszy od roku 2008, w związku z czym nie dobiegła jeszcze końca. Podobne tendencje zauważa się w obszarze prywatyzacji gruntów rolnych. Dodatkową słabość węgierskiego rynku gruntów stanowią: niepewność w zakresie prawa własności oraz niedostateczny rozwój mechanizmów kredytowych i ubezpieczeniowych dla rolników, niezmiennie upośledzające jego właściwe funkcjonowanie.

(1) COM(2008) 461 wersja ostateczna, 16 lipca 2008 r.

- (6) W tej sytuacji można przewidzieć – zgodnie ze stanowiskiem władz węgierskich – że zniesienie istniejących ograniczeń z dniem 1 maja 2011 r. miałyby znaczący wpływ na ceny gruntów na Węgrzech. Ponadto uwzględniając wysoką liczbę uczestników rynku gruntów rolnych, jego wysoce rozdrobnioną strukturę własności, która nie zmieniła się znacząco od przystąpienia do UE, oraz powszechność dzierżawy gruntów, skutki zmian cenowych odczuły prawdopodobnie cały sektor. Dlatego też istnieje niebezpieczeństwo wystąpienia poważnych zakłóceń na węgierskim rynku gruntów rolnych wraz z wygaśnięciem okresu przejściowego.
- (7) Należy zatem zapewnić przedłużenie okresu przejściowego, o którym mowa w pkt 2 rozdziału 3 załącznika X do Aktu przystąpienia, o trzy lata.
- (8) Aby w pełni przygotować rynek do procesu liberalizacji, jest nieustannie rzeczą niezwyklej wagi – nawet w obliczu niekorzystnych okoliczności gospodarczych – aby wspierać polepszenie czynników, takich jak mechanizmy kredytowe i ubezpieczeniowe, oraz przywracanie i prywatyzację gruntów rolnych w okresie przejściowym, co podkreślono już wcześniej w przeglądzie śródkresowym.
- (9) Zwiększony napływ kapitału zagranicznego na węgierski rynek gruntów rolnych niesie ze sobą także potencjalne korzyści dla tego rynku. Jak podkreślono w przeglądzie śródkresowym, inwestycje zagraniczne w sektorze

rolnym mogą również mieć długoterminowy wkład w zapewnienie kapitału i wiedzy oraz w funkcjonowanie rynków gruntów i wydajność produkcji rolnej. Stopniowe poluznianie ograniczeń dotyczących praw własności dla zagranicznych podmiotów jeszcze w trakcie obowiązywania okresu przejściowego pomogłoby przygotować rynek na pełną liberalizację,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Okres przejściowy dotyczący nabywania gruntów rolnych na Węgrzech, o którym mowa w pkt 2 rozdziału 3 załącznika X do Aktu przystąpienia z 2003 r., zostaje przedłużony do dnia 30 kwietnia 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2010 r.

zmieniająca decyzję 2005/1/WE zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Republice Czeskiej w odniesieniu do prezentacji takich tusz

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9187)

(Jedynie tekst w języku czeskim jest autentyczny)

(2010/793/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

w takich przypadkach do masy przy prezentacji standardowej.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/1/WE.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. m) w związku z jego art. 4,

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

(1) Decyzją Komisji 2005/1/WE ⁽²⁾ zatwierdzono sześć metod klasyfikacji tusz wieprzowych w Republice Czeskiej.

W decyzji 2005/1/WE dodaje się następujący art. 1a:

„Artykuł 1a

(2) W dniu 23 lutego 2010 r. Republika Czeska zwróciła się do Komisji o upoważnienie do przedstawienia prezentacji tusz wieprzowych różniącej się od standardowej prezentacji określonej w pkt B.III akapit pierwszy załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Niezależnie od standardowej prezentacji ustanowionej w pkt B.III akapit pierwszy załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, tusze wieprzowe w Republice Czeskiej mogą być prezentowane z tłuszczem okołonerkowym przed ich zważeniem i klasyfikacją. W przypadku tego rodzaju prezentacji masę tuszy ciepłej dostosowuje się zgodnie z następującym wzorem:

(3) Zgodnie z pkt B.III akapit drugi załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do określenia innego sposobu prezentacji tusz wieprzowych niż standardowa prezentacja zdefiniowana w akapicie pierwszym, jeżeli zwykła praktyka handlowa stosowana na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji. W swoim wniosku Republika Czeska uściśliła, że zgodnie z praktyką handlową na jej terytorium tusze mogą być prezentowane z tłuszczem okołonerkowym. Należy zatem upoważnić Republikę Czeską do wspomnianej prezentacji tusz wieprzowych, różniącej się od standardowej prezentacji.

$$\text{masa tuszy ciepłej} = 1,65651 + 0,96139 \times \text{masa tuszy ciepłej z tłuszczem okołonerkowym.}.$$

Artykuł 2

(4) W celu ustalenia ceny dla tusz wieprzowych na porównywalnej podstawie należy wziąć pod uwagę tę inną prezentację przy dostosowywaniu masy zarejestrowanej

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2005, s. 8.

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 13 grudnia 2010 r.

zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu

(EBC/2010/30)

(2010/794/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie jednolitej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania instrumentów i procedur, które mają być stosowane przez Eurosystem, składający się z krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”), oraz Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak aby możliwe było prowadzenie polityki pieniężnej w jednolity sposób we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
- (2) EBC jest uprawniony do wydawania niezbędnych wytycznych wprowadzających jednolitą politykę pieniężną Eurosystemu, a poszczególne KBC mają obowiązek działania zgodnie z takimi wytycznymi.
- (3) W wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu⁽¹⁾ należy wprowadzić zmiany odzwierciedlające modyfikacje ram polityki pieniężnej Eurosystemu, w szczególności: a) w celu wprowadzenia kryteriów kwalifikacji w odniesieniu do własnego wykorzystywania zabezpieczonych kredytami hipotecznymi obligacji bankowych niebędących obligacjami zgodnymi z wymogami dyrektywy UCITS, jako aktywów zabezpieczających; b) w celu dodania depozytów terminowych jako kwalifikowanego zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu oraz kredytu śróddziennego;

oraz c) w celu wprowadzenia w dodatku 5 do załącznika I zmian odzwierciedlających przyjęcie przez Estonię euro z dniem 1 stycznia 2011 r. oraz zmianę nazwy Central Bank and Financial Services Authority of Ireland,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany w załączniku I

Załącznik I do wytycznych EBC/2000/7 podlega zmianie zgodnie z załącznikiem do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Weryfikacja

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. KCB przekazują EBC szczegółowe informacje dotyczące formy i treści aktów prawnych, za pomocą których zamierzają zastosować się do postanowień punktów 1, 3 i 4 załącznika do niniejszych wytycznych.

2. Najpóźniej do dnia 8 stycznia 2011 r. KCB przekazują EBC szczegółowe informacje dotyczące formy i treści aktów prawnych, za pomocą których zamierzają zastosować się do postanowień punktu 2 załącznika do niniejszych wytycznych.

Artykuł 3

Wejście w życie

1. Niniejsze wytyczne wchodzi w życie dwa dni po ich przyjęciu.

2. Punkty 1, 3 i 4 załącznika do niniejszych wytycznych stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

3. Punkt 2 załącznika do niniejszych wytycznych stosuje się od dnia 1 lutego 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są skierowane do KBC uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 6.2.2 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W ramach jednolitego systemu aktywów kwalifikowanych występują trzy rodzaje aktywów nierynkowych, które mogą stanowić zabezpieczenie: depozyty terminowe przyjmowane od uprawnionych kontrahentów, należności kredytowe i nierynkowe instrumenty dłużne zabezpieczone detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) (*).

(*) Od 1 dnia stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. w odniesieniu do należności kredytowych obowiązywać będzie system przejściowy pozwalający każdemu z KBC na określenie minimalnej wielkości należności kredytowych kwalifikujących się do wykorzystania jako zabezpieczenie, z wyłączeniem wykorzystania transgranicznego, oraz ewentualnych opłat transakcyjnych. Od dnia 1 stycznia 2012 r. obowiązywać będzie system całkowicie zunifikowany.”;

2) w pkt 6.2.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit siódmy (piąty akapit pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych”) otrzymuje brzmienie:

„Powyższych przepisów dotyczących bliskich powiązań nie stosuje się do: a) bliskich powiązań pomiędzy kontrahentem a organem administracji publicznej krajów EOG mającym uprawnienie do nakładania podatków, a także przypadków, gdy gwarantem instrumentu dłużnego jest organ administracji publicznej kraju EOG uprawniony do nakładania podatków; b) zabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 4 dyrektywy UCITS; c) przypadków, gdy instrumenty dłużne są chronione specjalnymi prawnymi środkami zabezpieczającymi podobnymi do środków wymienionych w lit. b), jak ma to miejsce w przypadku: (i) nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) niebędących papierami wartościowymi; oraz (ii) strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych mieszkaniowymi kredytami hipotecznymi lub strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych komercyjnymi kredytami hipotecznymi, tj. określonych zabezpieczonych obligacji bankowych, których Komisja Europejska nie uznała za zgodne z dyrektywą UCITS, spełniających wszystkie kryteria dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami określone w punktach 6.2 i 6.3 oraz następujące kryteria dodatkowe (*):

W przypadku strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych mieszkaniowymi kredytami hipotecznymi:

- Mieszkaniowe kredyty hipoteczne zabezpieczające strukturyzowane obligacje bankowe muszą być denominowane w euro; emitent (a także dłużnik i gwarant, jeżeli są osobami prawnymi) musi być zarejestrowany w państwie członkowskim, aktywa zabezpieczające te kredyty muszą znajdować się w państwie członkowskim, a prawo właściwe dla kredytu musi być prawem jednego z państw członkowskich.
- Mieszkaniowe kredyty hipoteczne można włączyć do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie odnośnych strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji bankowych, jeśli są zabezpieczone kwalifikowaną gwarancją lub hipotecznie. Kwalifikowana gwarancja musi być płatna w ciągu 24 miesięcy od niewykonania zobowiązania. Kwalifikowane gwarancje na potrzeby takich kredytów gwarantowanych mogą mieć różną formę umowną, w tym formę umów ubezpieczenia, o ile zostały udzielone przez podmiot sektora publicznego lub instytucję finansową podlegającą nadzorowi publicznemu. W przypadku tego rodzaju kredytów gwarantowanych gwarant nie może mieć bliskich powiązań z emitentem zabezpieczonych obligacji bankowych i musi uzyskać rating zaakceptowanej instytucji ECAI na poziomie co najmniej [A+/A1/AH] na cały okres transakcji.
- Akceptowane jest wysokiej jakości zabezpieczenie zastępcze do wysokości 10 % puli zabezpieczeń. Próg ten można przekroczyć tylko po gruntownym przeglądzie przeprowadzonym przez odpowiedni KBC.
- Poszczególne kwalifikujące się kredyty mogą być finansowane w drodze emisji strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji bankowych do maksymalnego poziomu 80 % współczynnika LTV (loan-to-value). Kalkulacja współczynnika LTV musi się opierać na ostrożnej wycenie rynkowej.
- Minimalne obowiązkowe nadzabezpieczenie wynosi 8 %.
- Maksymalna wysokość kredytu dla hipotecznych kredytów mieszkaniowych wynosi 1 milion EUR.
- Jednostkowa ocena kredytowa puli zabezpieczeń musi odpowiadać rocznemu poziomowi prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD – probability of default) w wysokości 10 punktów bazowych zgodnie z progiem »jednego A« (zob. punkt 6.3.1).

- Emitent i podmioty powiązane, które stanowią element transakcji dotyczącej strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji bankowych lub są z nią związane, są objęci wymogiem długoterminowego minimalnego poziomu »jednego A« (ratingu »A-« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's, »A3« w klasyfikacji Moody's lub »AL« w klasyfikacji DBRS).

W przypadku strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych komercyjnymi kredytami hipotecznymi:

- Komercyjne kredyty hipoteczne zabezpieczające strukturyzowane obligacje bankowe muszą być wyrażone w euro; emitent (a także dłużnik i gwarant, jeżeli są osobami prawnymi) musi być zarejestrowany w państwie członkowskim, aktywa zabezpieczające te kredyty muszą znajdować się w państwie członkowskim, a prawo właściwe dla kredytu musi być prawem jednego z państw członkowskich.
- Akceptowane jest wysokiej jakości zabezpieczenie zastępcze do wysokości 10 % puli zabezpieczeń. Próg ten można przekroczyć tylko po gruntownym przeglądzie przeprowadzonym przez odpowiedni KBC.
- Poszczególne kwalifikujące się kredyty mogą być finansowane w drodze emisji strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji bankowych do maksymalnego poziomu 60 % współczynnika LTV (loan-to-value). Kalkulacja współczynnika LTV musi się opierać na ostrożnej wycenie rynkowej.
- Minimalne obowiązkowe nadzabezpieczenie wynosi 10 %.
- Udział każdego z kredytobiorców w puli zabezpieczeń, po zagregowaniu wszystkich kwot kredytów pozostających do spłaty przez danego kredytobiorcę, nie może przekroczyć 5 % całkowitej wartości puli zabezpieczeń.
- Jednostkowa ocena kredytowa puli zabezpieczeń musi odpowiadać jakości kredytowej na poziomie stopnia 1 zgodnie ze skalą jakości kredytowej Eurosystemu (zob. pkt 6.3.1).
- Emitent i podmioty powiązane, które stanowią element transakcji dotyczącej strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji bankowych lub są z nią związane, są objęci wymogiem stopnia 2 w skali jakości kredytowej.
- Komercyjne kredyty hipoteczne stanowiące zabezpieczenie podlegają co najmniej corocznej aktualizacji wyceny. W aktualizacji wyceny uwzględnia się wszelkie spadki cen nieruchomości. W przypadku wzrostu cen stosuje się redukcję wartości w wysokości 15 %. Kredyty, które nie spełniają wymogów współczynnika LTV, muszą zostać zastąpione przez nowe kredyty lub nadzabezpieczone, pod warunkiem zgody odpowiedniego KBC. W pierwszej kolejności stosuje się metodę wyceny opartą na wartości rynkowej, tj. szacunkowej cenie, którą można byłoby uzyskać w przypadku sprzedaży aktywów na rynku przy wykorzystaniu racjonalnych środków. Taki szacunek oparty jest na możliwie ostrożnych założeniach. W drugiej kolejności możliwe jest również stosowanie statystycznych metod wyceny.
- Na potrzeby zabezpieczenia płatności odsetkowych związanych z zabezpieczonymi obligacjami bankowymi przez cały okres kolejnych sześciu miesięcy utrzymuje się bufor płynności w formie gotówki w euro zdeponowanej u uprawnionego kontrahenta.
- Jeżeli w okresie dziewięciu miesięcy poprzedzających termin zapadalności obligacji bankowej z jednorazowym wykupem kapitału i odsetek w gwarantowanym terminie (hard bullet) krótkoterminowy rating kredytowy kredytobiorcy komercyjnego kredytu hipotecznego stanowiącego jej zabezpieczenie spadnie poniżej stopnia 2 jakości kredytowej, kredytobiorca ten jest zobowiązany do zasilenia bufora płynności kwotą w euro w gotówce wystarczającą do pokrycia odpowiedniej części płatności z tytułu kwoty głównej zabezpieczonej obligacji bankowej wraz z odpowiednimi płatnościami przypadającymi do zapłaty przez emitenta z tytułu tej zabezpieczonej obligacji bankowej.
- W przypadku problemów z płynnością pierwotny termin zapadalności może zostać przesunięty o nie więcej niż 12 miesięcy w celu zrównoważenia różnic pomiędzy terminem zapadalności kredytu amortyzującego w puli zabezpieczeń a terminem jednorazowego wykupu zabezpieczonych obligacji bankowych. Jednak po upływie pierwotnego terminu zapadalności zabezpieczone obligacje bankowe nie stanowią kwalifikowanego zabezpieczenia na potrzeby własnego wykorzystania.

(*) Strukturyzowane obligacje bankowe zabezpieczone mieszkaniowymi kredytami hipotecznymi złożone przed dniem 10 października 2010 r., które nie spełniają tych kryteriów, mogą być nadal wykorzystywane do dnia 31 marca 2011 r. Strukturyzowane obligacje bankowe zabezpieczone komercyjnymi kredytami hipotecznymi złożone przed dniem 1 lutego 2011 r., które nie spełniają tych kryteriów, mogą być nadal wykorzystywane do dnia 31 marca 2011 r.”;

- b) akapit ósmy (szósty akapit pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych”) otrzymuje brzmienie:

„Ponadto w odniesieniu do strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych mieszkaniowymi kredytami hipotecznymi oraz strukturyzowanych obligacji bankowych zabezpieczonych komercyjnymi kredytami hipotecznymi, kontrahenci mają obowiązek przedstawienia potwierdzenia wystawionego przez uznaną kancelarię prawniczą stwierdzającego spełnienie następujących warunków:

- Emitent zabezpieczonych obligacji bankowych jest instytucją kredytową zarejestrowaną w państwie członkowskim UE oraz nie jest spółką celową, nawet jeżeli takie zabezpieczone obligacje bankowe są gwarantowane przez instytucję kredytową zarejestrowaną w państwie członkowskim UE.
- Emitent/emisja zabezpieczonych obligacji bankowych podlega – na podstawie prawa państwa członkowskiego rejestracji emitenta lub emisji zabezpieczonych obligacji bankowych – specjalnemu nadzorowi publicznemu mającemu na celu ochronę posiadaczy zabezpieczonych obligacji bankowych.
- W przypadku niewypłacalności emitenta posiadacze zabezpieczonych obligacji bankowych mają pierwszeństwo w zakresie zwrotu kapitału i wypłaty odsetek pochodzących z (zabezpieczających) aktywów kwalifikowanych.
- Kwoty pochodzące z emisji zabezpieczonych obligacji bankowych muszą zostać zainwestowane (zgodnie z zasadami inwestowania określonymi w dokumentacji zabezpieczonych obligacji bankowych) w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami krajowymi dotyczącymi zabezpieczonych obligacji bankowych lub innymi przepisami mającymi zastosowanie do danych aktywów.”;

3) w pkt 6.4.3 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„Depozyty terminowe

Depozyty terminowe nie podlegają redukcji wartości.”

4) tabela w dodatku 5 otrzymuje brzmienie:

„Strony internetowe Eurosystemu

Bank Centralny	Strona Internetowa
Europejski Bank Centralny	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be lub www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Eesti Pank	www.eestipank.ee
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Národná banka Slovenska	www.nbs.sk
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 wykonującego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 199 z dnia 28 lipca 2008 r.)

Strona 68, załącznik III, ppkt 3.8:

zamiast: „W przypadku paliwa o składzie $C_xH_yO_z$ wzór ogólny jest następujący:

$$X = 100 \frac{x}{x + \frac{y}{2} + 3,76 \left(x + \frac{y}{2} - \frac{z}{2} \right)}$$

powinno być: „W przypadku paliwa o składzie $C_xH_yO_z$ wzór ogólny jest następujący:

$$X = 100 \frac{x}{x + \frac{y}{2} + 3,76 \left(x + \frac{y}{4} - \frac{z}{2} \right)}$$

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 874/2010 z dnia 5 października 2010 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie soli sodowej lasalocidu A jako dodatku paszowego dla indyków do 16 tygodnia życia (posiadacz zezwolenia Alpharma (Belgium) BVBA) oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2430/1999

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 263 z dnia 6 października 2010 r.)

1. Strona 3, załącznik, tabela, kolumna czwarta:

zamiast: „Bezwodny siarczan wapnia: 80,9 g/100 g”,

powinno być: „Odwodniony siarczan wapnia: 80,9 g/100 g”.

2. Strona 3, załącznik, tabela, kolumna dziewiąta:

zamiast: „Dodatek paszowy zawiera jonofor: jednoczesne stosowanie z niektórymi produktami leczniczymi jest niewskazane”,

powinno być: „Pasza zawiera jonofor: jednoczesne stosowanie z niektórymi produktami leczniczymi jest niewskazane”.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 wykonującego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008) 68

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 874/2010 z dnia 5 października 2010 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie soli sodowej lasalocidu A jako dodatku paszowego dla indyków do 16 tygodnia życia (posiadacz zezwolenia Alpharma (Belgium) BVBA) oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2430/1999 (Dz.U. L 263 z 6.10.2010) 68

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

